

Lunds universitet
Språk- och litteraturcentrum
Paul Tenngart
2011-08-24

Emma Severinsson
LIVM01

Jakten på lycka

– en analys av normalitet i Sophie Kinsellas shopaholic-romaner

LUNDS
UNIVERSITET

Innehållsförteckning

1. Inledning	s. 2
2. Vad är chick lit?	s. 4
3. Chick lit som forskningsfält	s. 6
3.1 Några röster om shopaholic-serien	s. 7
4. Teori och metod	s. 9
5. Analys	s. 13
5.1 Bröllop och romantik – om tvåsamhet och status	s. 14
5.2 Vänskap – om systerskap och tvåsamhet	s. 20
5.3 ”Flickan med...” – om status och ett lyckligt liv.	s. 24
5.4 En shopaholic i en annan värld – om normer och etnicitet.	s. 31
5.5 Pojkar och flickor – om begripliga kroppar	s. 35
5.6 Slösa och spara – om konsumtion	s. 36
6. Avslutande diskussion	s. 39
7. Käll- och litteraturförteckning	s. 41
7.1 Primärlitteratur	s. 41
7.2 Sekundärlitteratur	s. 41

1. Inledning

”Jag försöker väl upprätthålla nån sorts känsla av normalitet.”
”Normalitet?” spottar Suze fram. ”Bex, det är lite för sent för normalitet!”
”Fy så dum du är!”
”Om normalitet är jorden, vet du vart du befinner dig nu?”
”Öh... på månen?” föreslår jag.¹

Diskussionen om normalitet i citatet ovan är hämtat ur *En shopaholic säger ja* författad av Sophie Kinsella. Denna roman ingår i shopaholic-romansviten med hittills sex utkomna böcker sedan år 2000. Shopaholic-romanerna genreplaceras i chick lit som är en dynamisk samt omdiskuterad och omdebatterad genre. Sophie Kinsella är en av de största chick lit-författarna och romanen *En shopaholics bekännelser* som inleder serien har även filmatiserats och hade premiär 2009. Kinsella var en av de tidigare chick lit-författarna i genren som etablerades så sent som för 15 år sedan. Hon är en av världens mest sålda författare.

I denna uppsats sätts shopaholic-romanerna under lupp och granskas utifrån normalitetsbegreppet. Normalitet är ett av grundbegreppen inom queerteori och används för att förklara hur normer konstrueras och hur vad som anses vara normalt skapas. Normalitet fungerar som en ram för den intersektionalitetsanalys som görs av shopaholic-romanerna i uppsatsen. Normalitet och hur detta skapas samt hur karaktärerna och främst huvudkaraktären Rebecka Bloomwood förhåller sig till samt konstruerar normalitet i sitt liv är uppsatsen fokus. Intersektionalitetsanalysen innefattar fyra områden och dessa är klass, genus, sexualitet och etnicitet.

Den övergripande frågeställningen som ligger till grund för analysen är: Hur gestaltas normalitet i romanerna? Denna frågeställning bärs sedan upp av ett antal underliggande frågeställningar som syftar till att fördjupa analysen: Vilka sexuella identiteter förmedlas i romanerna? Hur framställs dessa? Finns det en överordnad sexualitet? Hur ser synen på tvåsamhet ut? Vilka genuspositioner är tillgängliga för karaktärerna? Vilken syn på klass finns i romanerna? Vilken syn på etnicitet finns i romanerna? Kopplas genus, klass, sexualitet och etnicitet ihop?

Syftet med uppsatsen är att se vilka normer kring sexualitet, genus, klass samt etnicitet som produceras och reproduceras i romanerna. Detta för att se vilken syn på normalitet och normer som förmedlas till en läsekrets i miljonklassen och som kanske i sin tur reproducerar dessa. Ett bredare syfte är också att lyfta fram litteratur som inte har eller har varit särskilt högt ansedd genom tiderna. Mariah Larsson menar att av alla populärkulturella produkter är det de som handlar om kvinnor och som har kvinnor som sin primära målgrupp som värderas lägst, möjligtvis undantaget pornografi.²

¹ Sophie Kinsella, *En shopaholic säger ja*, Stockholm 2010 (2002), s. 55

² Mariah Larsson, ”Samtiden i en skrattspegel: några betraktelser över chick lit” i *Theorier om verklig diktning. En festskrift till Per Erik Ljung*, Lund 2008, s. 238

Jag anser att det är av vikt att lyfta fram litteratur som har låg status och synliggöra denna i forskning, något som även Maria Nilson poängterar med skärpa.³

Som teoretisk grund till uppsatsen ligger intersektionalitetsperspektivet utifrån Paulina de los Reyes och Diana Mulinaris resonemang kring detta. Vidare görs en queerteoretiskt analys med fokus på normalitet som fungerar som ett ramverk även för analysen i stort. Heteronormativitet och den heterosexuella matrisen är begrepp som används utifrån Tiina Rosenberg, Judith Butler, Fanny Ambjörnsson samt Martin Berg och Jan Wickmans resonemang gällande sexualitet och genus. När det gäller etnicitet används Edward W. Saids resonemang kring ”vi” och dem”-tänkande samt också de los Reyes och Mulinaris teoretiska resonemang kring samma begrepp. Avslutningsvis använder jag Pierre Bourdieus klassanalys av samhället för att förstå den komplexitet och de olika villkor som konstruerar klasshierarkier. För en fördjupning av Bourdieus klassteori har jag vänt mig till Beverly Skeggs som utvecklat denna.

Chick lit är en genre som har expanderat närmst explosionsartat sedan Helen Fieldings *Bridget Jones dagbok* som anses vara romanen som satte fart på genren 1996. En rad chick lit-författare har dykt upp sedan dess och pseudonymen Sophie Kinsella är bland de största. Att valet föll just på att undersöka shopaholic-romanerna beror dels på försäljningssiffrorna men även på att det är en hel svit där huvudkaraktären Rebecka Bloomwood utvecklas från att vara singel utan direkt mål i livet till att vara mamma och försöka hantera detta. Det är alltså de olika nivåer som presenteras i Kinsellas romaner som gjort att urvalet föll ut just så här.

Maria Nilson skriver i tidskriften *Cora* om chick lit jr, som är chick lit för unga, att det är dags att vi slutar rynka på näsan åt något för att det är glittrigt rosa.⁴ I detta tar jag avstamp när det gäller min uppsats om chick lit. Bara för att tematiken i romanerna kretsar kring ämnen som inte alltid anses som högkulturella så som shopping, glitter och glamour och kärlek kan det inte avfärdas och glömmas bort i forskningssammanhang. Snarare anser jag att romaner som lyfter denna tematik samt säljer i stora volymer istället krävs att granskas och undersökas.

Uppsatsen inleds med kapitlet ”Vad är chick lit?” i vilket en bakgrund ges till chick lit som fenomen samt ett försök till att ge en bild av vad den komplexa chick lit-genren innebär. En presentation av forskningsfältet kring denna litteratur återfinns i nästföljande kapitel under rubriken ”Chick lit som forskningsfält”. Efter detta kapitel följer ett som ger en fördjupad insyn i hur forskningen ser ut kring just Kinsellas romaner ”Några röster om shopaholic-serien”. Vidare följer ett avsnitt som redogör för uppsatsen metod och teori. Därefter följer analyskapitlet. Uppsatsen avslutas med en avslutande diskussion där slutsatserna sammanfattas och resoneras kring.

---

3 Maria Nilson, *Chick lit - från glamour till vardagsromantik*, Lund 2008, s. 18

4 Maria Nilson, ”Flickor och vänskap i chicklit junior” i Kulturtidskriften *Cora* #21, 2010, s. 46-47

2. Vad är chick lit?

Startskottet för chick lit-genren gick 1996 och det verkar vara oomtvistat att *Bridget Jones dagbok* av Helen Fielding utlöste detta. Inte långt efter publicerades Candall Bushnells roman *Sex and the City* och båda dessa föddes som kolumner i dagstidningar innan de publicerades i romanform.⁵ Trots att genren och begreppet uppkom ungefär samtidigt etablerades inte beteckningen chick lit förrän senare.⁶ Chris Mazza menar att det var hon och en kollega som skapade chick lit-begreppet genom att använda det ironiskt redan 1995 i titeln på en novellsamling och att denna sedan antogs vara starten på en ny litterär rörelse. Mazza anklagar den brittiska bokindustrin för att ha stulit begreppet och gjort det till sitt för att använda i marknadsföringssyfte.⁷

Maria Nilson definierar chick lit som en litterär genre som bygger på flera olika genrer så som romantik, utvecklingsroman, etikethandbok samt familjedrama.⁸ Eva Georgson skriver i inledningen till sin boktips-bok *Chick lit – Boktips om kvinnor, karriär och kärlek* att chick lit kan ses som en slags relationshandböcker som klätts i romanskud.⁹ Nilson menar att chick lit-romaner kombinerar motstridiga element och att texterna ofta innehåller motsägelser.¹⁰ Suzanne Ferriss och Mallory Young framhåller ironi som ett av chick lits mest utmärkande drag och menar att redan genrebenämningen lyser av ironi.¹¹

Huvudkaraktären i chick lit är ofta en singeltjej som lever sitt liv i en storstad. Hon är mellan 25-40 år och jobbar i mediebranschen, vilket hon vantrivs med.¹² Nilson framhåller att dessa karaktärer är heterosexuella medelklasskvinnor, med endast ett fåtal undantag. Chick lit-hjältinnan har också problem eller har haft problem med sin familj.¹³ Dessutom söker hon efter den rätte som hon kan leva sitt liv tillsammans med. Med finns också tematiken om en längtan efter glamour och en framgångsrik karriär men ett lyckligt liv rankas högst, enligt Georgson.¹⁴ Lisbeth Larsson menar att chick lit-protagonisten är en ung kvinna i kris som genomgår prövningar av olika slag och sedan förenas med en man.¹⁵ Ferriss and Young betonar att realism samt möjlighet till identifikation är ett

---

5 Stephanie Harzewski, *Chick lit and postfeminism*, London 2011, s. 3

6 Larsson, 2008, s. 327

7 Chris Mazza, "Who's Laughing Now? A short History of Chick Lit and the Perversion of a Genre" i red. Ferriss Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006, s. 22-23

8 Nilson, 2008, s. 145

9 Eva Georgson, *Chick lit – Boktips om kvinnor, karriär och kärlek*, Lund 2010, s. 7

10 Nilson, 2008, s. 145

11 Suzanne Ferriss och Mallory Young, "Introduction" i red. Ferriss Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006, s. 3

12 Georgson, 2010, s. 6

13 Nilson, 2008, s. 11-12

14 Georgson, 2010, s. 7

15 Lisbeth Larsson, "Från rådgivare till chick lit. Den romantiska berättelsens förändringar" i *Den litterära textens förändringar; studier tillägnade Stina Hansson*, Stockholm 2007, s.84

par av förklaringarna till romanernas stora framgång.¹⁶ Rörande överens verkar de som beskriver innehållet i chick lit-romaner vara om att det nästintill finns en färdig mall för händelseförlopp och tematik. Dock menar Nilson att det nu för tiden är populärt att foga in romaner i chick lit-genren på grund av försäljningsmöjligheter och detta har gjort att genren breddats.¹⁷

Chick lit är en genre som är hett omdiskuterad och debatterad både gällande vilken typ av litteratur som bör placeras inom den och vad dess egentliga syfte ligger i. Genren har inte en odelat positiv klang vilket lett till ytterligare diskussioner gällande om författarna själva vill placeras här eller inte. Enligt Mariah Larsson säger benämningen att genren är oseriös och vidare att: ”Det riktas till dig som är tjej, du ska roligt en stund, skratta ett (helst stort) antal igenkännande skratt, du skall inspireras och entusiasmeras och sedan kan du glömma alltihop.”¹⁸ Larsson har en kritisk hållning till den genre hon undersöker och menar att det inte finns några intentioner att revolutionera språket eller förnya berättarstrukturer. Vidare skriver hon att genren inte innehåller några politiska ambitioner eller önskemål om att höja den kulturella status som chick lit stämplats med.¹⁹

Stephanie Harzewski menar att chick lit är en produkt av och en kommentar till den nya singel-livsstil som etablerades allt mer under 1990-talet i USA och Storbritannien med fenomen som att åldern för första äktenskapet ökat och att ett andra äktenskap inte är ovanligt.²⁰ Hon beskriver vidare chick lit som den senaste formen av romantisk litteratur.²¹ Harzewski är inte förvånad över den negativa kritikerkår som chick lit ofta möts av då romantisk litteratur för och av kvinnor alltid mött denna form av skepticism och blivit ansedd som oseriös.²²

Lisbeth Larsson finner liksom Harzewski chick lits rötter i den romantiska litteraturen så långt tillbaka som till 1700-talet. Jane Austens romaner brukar ofta nämnas i samma andetag som modern chick lit. Larsson härleder också rötter till genren i 1980-talets stora romantiska strömning i den så kallade tantsnusk-romanen som kombinerade våld, sex och shopping med den traditionella och grundläggande kärlekstematiken. Larsson menar att chick lit skiljer sig från traditionell romantisk litteratur i synen gällande att det finns en enda kärlek och att denna endast kan uttryckas för en man.²³ Larsson anser dock inte att chick lit visar ett lättsinnigt förhållande till kärlek utan snarare tvärtom. Det är fortfarande den stora kärleken som eftersöks och den är fortfarande gestaltad i en man, skillnaden och den stora förändringen mot tidigare romantisk litteratur ligger snarare i att

---

16 Ferris och Young, 2006, s. 3-4

17 Nilson, 2008, s. 23

18 Larsson, 2008, s. 327

19 Larsson, 2008, s. 327-328

20 Harzewski, 2011, s. 3

21 Harzewski, 2011, s. 41

22 Harzewski, 2011, s. 42

23 Larsson, 2007, s. 82

kärleken kan upphöra, och upprepas med någon annan.²⁴

Numera har chick lit fått en rad undergenrer eller de kanske skulle kunna kallas systergenrer. Till exempel Mum-lit som handlar om (ofta) nyblivna mammor som försöker få vardagen att gå ihop, hen-lit som handlar om lite äldre kvinnor samt lad-lit som har en manlig huvudkaraktär. Dessutom finns det chick lit jr som kan beskrivas som en utveckling av flickboken och som har en yngre målgrupp. Chick lit är alltså en minst sagt expanderande genre.

3. Chick lit som forskningsfält

Forskningen kring chick lit är relativt ny. Nilson menade 2008 att det är en bristfällig forskning på grund av att den är begränsad. Hon anser att det inte är någon nyhet att (populär)litteratur som riktar sig till kvinnor och handlar om kvinnor inte primeras i forskning.²⁵ Bara de senaste åren tycks dock forskning om chick lit utvecklats, om än inte explosionsartat som genren gjorde när den etablerades. Men i så väl Sverige som internationellt tycks forskningen sakta utökas om den relativt unga genren.

Antologin *Chick lit – The new woman's fiction*, med Suzanna Ferris och Mallory Young som redaktörer, är pionjärverket inom chick lit-forskning och publicerades 2006. Fortfarande tycks denna stå sig som verket som ger den bredaste överblick över fältet. Ferris and Young diskuterar två olika syner på chick lit som de identifierar i forskning kring fenomenet. Dels är det synen på chick lit som feministiskt, eller med feministiska inslag. Tolkningen här är att huvudkaraktären brottas med att vara kvinna i en tid där hon fått alla lagliga rättigheter och möjligheter efter andra vågens kvinnorörelse men att hon nu försöker leva efter dessa ideal och att patriarkatet motarbetar detta. Den andra tolkningen är den motsatta nämligen att chick lit springer patriarkatets ärenden och att det är samma patriarkala berättelse som vi traditionellt alltid sett i romantisk litteratur med kärlek och en stereotyp femininitet.²⁶

Även Harzewski problematiserar kring chic lit och feminism. Hennes slutsats blir att chick lit inte kan ses som anti-feministiskt men inte heller som renodlat feministiskt. Harzewski identifierar i sin forskning olika drag av feminism i romanerna, dels handlar det om radikalfeminismens ifrågasättande av kärnfamiljen som en social enhet då vänskap har en stark position i romanerna och det framhålls också att vänskap inte får glömmas bort efter äktenskap och barn. Det finns också liberalfeministiska drag i romanerna, enligt Harzewski, i form av individualism och självständiga

---

24 Larsson, 2007, s. 85

25 Nilson, 2008, s. 33

26 Ferris och Young, 2006, s. 9

val.²⁷ Feminism light tycks vara ett begrepp som används flitigt om chick lit. Detta är en negativ term som används av kritiker mycket på grund av chick lits avvisande av ett kollektivt systerskap och feminismen.²⁸

Sexualitetens roll och att prova sig fram med olika män innan huvudkaraktären hittar den rätte lyfts fram som något nytt i litteraturen av flertalet forskare. Chick lit tycks nästan ses som en andra vågens sexuella frigörelse där one night stands och att experimentera sexuellt numera ses som positivt även för kvinnor. A. Rochelle Mabry menar att chick lit är något helt nytt gällande hur kvinnors erfarenheter och begär beskrivs.²⁹ Vidare menar hon att det nya ligger i att en kvinnlig sexualitet är tillåten utanför rollen som flickvän, fru eller mor. Men Mabry är noga med att framhålla att det inte är några ideala förhållanden som presenteras i chick lit utan romantiken finns kvar och detta på grund av den manligt dominerade kulturen.³⁰

Den sexualitet som presenteras i chick lit är närmst uteslutande heterosexuell. Dock brukar protagonisten ha en homosexuell manlig nära vän som beskrivs mycket stereotypt i termer av att han bland annat är sexuellt utsvävande och modemedveten. Den enda karaktär som accepteras utanför heterosexualiteten i chick lit är ”the stylish gay men”.³¹ Nilson identifierar stereotyper kring lesbiska enligt föreställningen att dessa egentligen är heterosexuella men experimenterar lite.³² Nilson framhåller dock att chick lit trots sin stereotypa hållning gällande till exempel sexualitet kan vara normbrytande när det gäller genusfrågor.³³ Nilson menar att protagonisten ofta är trött på att ta fram sin ”naturliga kvinnlighet” och att hon kan ifrågasätta om hon ens är en riktig kvinna. Hon menar också att det i flera av romanerna återfinns ironiserande över skönhetsideal.³⁴

3.1 Några röster om shopaholic-serien

De flesta chick lit-forskare berör Kinsellas författarskap mer eller mindre och främst tycks det vara hennes shopaholic-serie som blivit föremål för forskarnas blickar.

Caroline J. Smith gör i boken *Cosmopolitan Culture and Consumerism in Chick lit* en analys av shopaholic-romanerna där hon undersöker vilken roll veckotidningar spelar i protagonisten Rebecka ”Becky” Bloomwoods liv. Smith menar att Kinsella använder Becky för att visa hur det går om man blint följer råd i veckotidningar och lever efter det ideala liv som presenteras i denna typ av

---

27 Harzewski, 2011, s. 181

28 Nilson, 2008, s. 49

29 A. Rochelle Mabry, ”About a Girl: Female Subjectivity and Sexuality in Contemporary ‘Chick’ Culture” i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman’s fiction*, New York 2006, s. 192

30 Mabry, 2006, s. 205

31 Harzewski, 2011, s. 182

32 Nilson, 2008, s. 97-98

33 Nilson, 2008, s. 38

34 Nilson, 2008, s. 38-40

tidskrifter. Smith ser shopaholic-serien som en renodlad kritik mot det liv som kvinnor idag förväntas sträva efter och hålla som ideal.³⁵ Smith undersöker också hur konsumtion fungerar som tema i dessa romaner och menar att Becky konstant strävar efter att leva det liv som presenteras i modetidningar och att konsumtion är svaret på hur det ska gå till.³⁶ Smiths slutgiltiga analys är att shopaholic-böckerna är en varning till läsarna för att hamna i fällan att sträva efter det liv som modetidningar presenterar och att konsumtionstematiken grundar sig i en kritik av konsumtionssamhället.³⁷ Även Nilson uppmärksammar hur konsumtion innehar en viktig roll i shopaholic-sviten. Nilson menar att sviten innehåller flera vardagsrealistiska drag liksom i övrig chick lit men att det också finns en annan sida i romanerna som inte är lika igenkännande för läsaren, nämligen den eskapistiska sidan där protagonisten shoppar för tusentals dollar.³⁸

Harzewski menar att män i shopaholic-serien inte ses som individer utan finns som en skugga i bakgrunden. Det är snarare status och livsstil som är i fokus framför pojkvännen eller mannen.³⁹ Harzewski påpekar också att det ofta är en homosexuell manlig vän som är mer förtrogen med protagonisten än vad partnern är.⁴⁰ Nilson uppmärksammar också protagonisten Beckys man Lukes frånvaro, inte minst under graviditeten då Becky ensam står med ansvaret. Nilson menar att budskapet i romanen då Rebecka är gravid är att det är av största vikt att ha en väninna som själv är eller har varit gravid som kan hjälpa en igenom denna tuffa period.⁴¹ Nilson lyfter också fram att det finns något barnsligt, eller tonårsaktigt hos Becky som ska föreställa vuxen men som ofta inte betar sig särskilt moget.⁴²

Jessica Lyn Van Slooten skriver i sin artikel i pionjärverket *Chick lit – The new woman's fiction* om konsumtion, mode och romantik i de tre dittills utkomna shopaholic-romanerna. Van Slooten menar att mode för Becky erbjuder en falsk verklighet som baseras på överkonsumtionen som hon egentligen inte kan finansiera.⁴³ Van Slooten ser konsumtionen som den övergripande tematiken i Kinsellas romaner, oavsett om det gäller att skapa en nu livsstil för att passa in på Manhattan dit Becky flyttar eller när det gäller bröllopet med Luke.⁴⁴ Van Slooten ställer Becky och Lukes bröllop i kontrast till deras rika vänners bröllop. Luke och Becky är nyrika och måste befästa sin status genom ett glamouröst New York-bröllop medan vännernas status redan är befäst då de har gamla

35 Caroline, J Smith, *Cosmopolitan Culture and Consumerism in Chick lit*, New York, 2008, s. 36-37

36 Smith, 2008, s. 37-38

37 Smith, 2008, s. 44

38 Nilson, 2008, s. 114

39 Harzewski, 2011, s. 33

40 Harzewski, 2011, s. 33

41 Nilson, 2008, s. 119

42 Nilson, 2008, s. 149

43 Jessica Lyn Van Slooten "Fashionably Indebted: Conspicuous Consumption, Fashion, and Romance in Sophie Kinsella's Shopaholic Trilogy" i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006, s. 227-228

44 Van Slooten, 2006, s. 226 och s. 233

anor och i grunden tillhör adelskapet.⁴⁵ På grund av många förvecklingar kommer det sig att Becky och Luke gifter sig två gånger och det är två mycket olika bröllop. Det ena på Plaza i New York som beskrivs som ett sagobröllop, det andra hemma i Beckys föräldrars trädgård och något mindre glamoröst. Van Slooten menar att Becky kan få allt på en gång. Hon får Disney-bröllopet i New York och hon får det lilla hemtrevliga bröllopet i England. Avslutningsvis menar Van Slooten att Becky efter giftermålet inte behöver oroa sig för pengar och att hennes verklighet och fantasi flutit ihop till en verklighet med ett förhållande byggt på kärlek och lyxiga shoppingresor.⁴⁶

4. Teori och metod

Uppsatsen bygger på en kvalitativ metod i form av en tematisk läsning av de sex romanerna i Sophie Kinsellas shopaholic-svit utifrån begreppet normalitet. Min metod är starkt kopplad till den teoretiska bas som skapats för uppsatsen. Det är de teoretiska begreppen som styr analysen.

Normalitet som begrepp blir till det övergripande analysredskapet för att se hur synen på klass, sexualitet, genus och etnicitet konstrueras. Utifrån dessa begrepp kommer sedan andra områden att granskas så som synen på tvåsamhet, vänskap, kärlek och konsumtion för att se hur och med vilka medel normalitet skapas och kanske omskapas samt hur det eller de som avviker mot normen bemöts. Det sociala spelet kommer alltså att vara fokuserat i uppsatsen när det gäller normalitetsskapande. Det sociala samspelet, karaktärernas självbild samt värderingar i texten oavsett om de uttrycks av karaktärer eller berättare ligger till grund för analysen. Främst är det protagonisten Becky som står i fokus för analysen men även andra karaktärer återfinns i denna.

För att förstå hur sexualitet, klass, genus och etnicitet samverkar använder jag en intersektionalitetsanalys vilken syftar till att ge en bredare bild av dessa olika maktaspekter och dess sammanlänknings. Intersektionalitet som perspektiv växte fram som en kritik mot den västerländska feminismen som länge kritiserats för att vara allt för inriktat på vita, heterosexuella medelklasskvinnor. Diana Mulinari och Paulina de los Reyes menar att intersektionalitet som analysredskap kan länka samman olika analysnivåer och visa hur makt och ojämlikhet kan förstärkas av varandra så som vithet, manlighet, könstillhörighet, heterosexualitet och klasstillhörighet genom att det ständigt skapas och återskapas ett ”vi” och ”dem”.⁴⁷ Vidare skriver Mulinari och de los Reyes att de ser på intersektionalitet som ett teoretiskt perspektiv som tvingar oss att omvärdera verkligheten och får oss att ifrågasätta kunskap som tagit för given samt den sociala ordning som strukturerar samhället.⁴⁸ Intersektionalitet som perspektiv ger en möjlighet att

---

45 Van Slooten, 2006, s. 233

46 Van Slooten, 2006, s. 235

47 Diana Mulinari och Paulina de los Reyes, *Intersektionalitet*, Malmö 2005, s. 9

48 Mulinari och de los Reyes, 2005, s. 23

se att maktspekter eller positioner som klass, genus, sexualitet och etnicitet inte är oberoende av varandra utan att dessa, tillsammans med en rad andra faktorer, samverkar för att bygga den maktstruktur som samhället vilar på.⁴⁹

Normalitetsbegreppet är hämtat från queerteori som också är en del av uppsatsens teoretiska ramverk. Queerteori är egentligen inte en enhetlig teori utan flera olika perspektiv som begreppet queer fungerar som ett paraplybegrepp över. Rötterna finns i lesbisk feministisk teori och i gaystudier som har lyft fram hur heterosexualiteten har en dominerande och normerande ställning i samhället.⁵⁰

Rosenberg menar att normalitet och heteronormativitet är den heterosexuella dominerande kulturens två bärande principer. Heteronormativiteten bärs upp av två praktiker dels är det performativitet och dels är det den heterosexuella matrisen. Performativitet innebär att vi inte är genus/kön utan att vi gör genus/kön. Genus är inget naturgivet utan upprepade handlingar som utförs för att befästa naturligheten hos genus och kön. Ingen är naturligt kvinna eller man utan detta är något som pågående konstrueras. Det kan vara handlingar som att ingå äktenskap vilket kanske är det tydligaste exemplet men det kan även vara en handling som att använda vissa kläder för att befästa sitt genus. I uppsatsen används performativitet i ett vidare begrepp då jag menar att man till viss del även gör klass- och etnicitetsuttryck.

Performativitet gällande genus är grunden för den heterosexuella matrisen som innebär att det krävs två begripliga kroppar, det vill säga som bär på olika kön och olika genus och som begär varandra. Den heterosexuella matrisen kräver dessa två begripliga och biologiskt åtskilda kroppar för att befästa heterosexualiteten som essentiell och normal.⁵¹ Heteronormativitet är de lagar, institutioner, strukturer, relationer och handlingar som upprätthåller heterosexualiteten som något naturligt, enhetligt och allomfattande. Det som bidrar till att en viss sorts heterosexualitet är det eftersträvansvärda, menar Fanny Ambjörnsson.⁵²

Inom queerteori är det centralt att se hur genus och sexualitet görs beroende av varandra för att skapa ett förståeligt begär i det heterosexuellt ordnade samhället. Dessa två knyts också stadigt samman med det biologiska könet. Judith Butler menar att distinktionen mellan kön och genus är problematiskt på så vis att kön ses som något naturgivet som sedan följs av ett naturligt genus, det vill säga ett manligt eller kvinnligt.⁵³ Butler kritiserar ”kvinnan” som en enhetlig kategori som innefattar en normativ kvinnlighet och exkluderar andra typer av kvinnor som inte lever upp till denna bild av ”kvinnan”. Hindrande för andra typer av kvinnor att ta sig fram till idealtypen av

49 Mulinari och de los Reyes, 2005, s. 23-24

50 Tiina Rosenberg, *Queerfeministisk Agenda*, Stockholm 2002, s. 12

51 Rosenberg, 2002, s. 70-72

52 Fanny Ambjörnsson, *Vad är queer*, Stockholm 2006, s. 52

53 Judith Butler, *Genustrubbel: Feminism och identitetens subversion*, Göteborg 2007, s. 55 ff

denna bild kan vara faktorer som klass eller etnicitet, framhåller Butler.⁵⁴

Normalitet är som sagt ett av queerteorins bärande begrepp. Rosenberg har en väldigt enkel definition av begreppet och menar att normalitet helt enkelt är ”trygghet[en] som infinner sig vid känslan av att inte vara avvikande”.⁵⁵ Queerteori är en reaktion mot tidigare forskning som koncentrerat sig på det avvikande, det vill säga de som inte faller inom ramen för normalitet. Queerteorin vill istället rikta blickarna mot det som ses som det normala, det vill säga att rikta blicken mot heterosexualiteten istället för att granska det som avviker mot denna normerande sexualitet.⁵⁶ Martin Berg och Jan Wickman menar att queerteorin inte förutsätter en självklar (naturgiven) normalitet utan istället ägnar sig åt att försöka förstå vad som ligger bakom tillkomsten av kategoriseringen i normalt och onormalt.⁵⁷

Fanny Ambjörnsson menar att heteronormativiteten är starkt beroende av konstruktionen av normalitet och avvikelse. Denna normalitet i form av heteronormativitet upprätthålls genom tystnad, stereotypisering, exkludering och patologisering. Ambjörnsson menar vidare att undersöka heteronormativitet endast är ett sätt att använda queerteori. Hon visar att det kan vara fruktbart att undersöka andra maktordningar utifrån begreppet normalitet. Normalitet och avvikelse gäller även andra praktiker än sexuell identitet så som till exempel etnicitet, klass och funktionshinder menar Ambjörnsson.⁵⁸

En maktaspekt som inte lika självklart vävts samman med kategorierna sexualitet, kön och genus är klass. Dock pekar intersektionalitetsperspektiv i stort liksom forskare som Ambjörnsson på att detta är en intressant och givande utveckling. Även Berg och Wickman menar att ett utvecklande av queerteorin är fruktbart och att det är givande att koppla samman en queeranalys med ekonomiska faktorer för att få en bredare bild av hur olika maktaspekter samverkar.⁵⁹ Detta visar på att det är ett mycket relevant angreppssätt att se hur queer och genus samverkar med varandra och i relation till klass.

För att få en förståelse av den komplexitet och makt som klasshierarki innebär använder jag Pierre Bourdieus terminologi och teori kring skapandet av klass. Bourdieu talar om sociala klasser och menar att dessa är grupper av individer som är förbundna till samma klass på grund av att de har samma materiella levnadsvillkor.⁶⁰ Bourdieu menar att det finns olika kapitaltyper som konstruerar klass. Det mest grundläggande är ekonomiskt kapital och bygger på materiella

---

54 Butler, 2007, s. 65

55 Rosenberg, 2003, s. 101

56 Martin Berg och Jan Wickman, *Queer*, Malmö 2010, s. 31-34

57 Berg och Wickman, 2010, s. 34

58 Ambjörnsson, 2006, s. 78-81

59 Berg och Wickman, 2010, s. 113

60 Pierre Bourdieu, *Kultur och kritik*, Göteborg 1991 (1984), s. 67

tillgångar och är den kapitaltyp som Bourdieu är mest återhållsam med att diskutera. Förutom detta konstruerar också socialt kapital och kulturellt kapital olika klasstillhörigheter.

Bourdieu menar att det sociala kapitalet är de ”förbindelser” som individer besitter. Vidare är det mycket svårt att omvandla sitt ekonomiska kapital till socialt kapital och tvärtom skriver Bourdieu. Dessa förbindelser är helt enkelt det sociala kontaktnät som en individ har, så som institutioner, klubbar och kanske främst familjen. Detta kapital konstrueras även genom socialt arbete som innebär att man spenderar pengar och tid på detta. I det sociala kapitalet innefattas även att besitta en viss kompetens.⁶¹ Det kulturella kapitalet konstrueras av den kunskap som individen besitter. Bourdieu konstaterar att de som besitter mest kulturellt kapital så som makt inom politik och universitet inte endast strävar efter höga ämbeten och universitetstjänster utan efter erkännande som är oåtkomliga för andra individer som inte befinner sig i denna sfär.⁶² Vidare menar Bourdieu att de lägre klasserna har en tendens att sträva mot den dominerande kulturen och vill gärna ge sken av att innefattas i denna, vilket framkommit utefter studier som gjorts. För en utveckling av Bourdieus terminologi gällande kulturellt kapital använder jag mig av Beverly Skeggs resonemang kring detta begrepp. Skeggs menar att kulturellt kapital består i ”förkroppsligat kapital, det vill säga långvariga mentala och kroppsliga dispositioner.”⁶³ Det vill säga genuspositioner som manlighet och kvinnlighet som bär på olika kulturella värderingar. Vidare innefattar kulturellt kapital kulturell tillhörighet vilket jag tolkar som den kulturella samhällseliga kulturen, och då etnicitet. Slutligen talar Skeggs om institutionaliserat kapital vilket jag tolkar som utbildning, politisk makt och på arbetsmarknaden förvärvat kompetens inom vissa områden.⁶⁴

Edward W. Said fokuserar synen på orienten och exotiserandet av denna i verket *Orientalism*. Saids resonemang är starkt knutet kring just orientalism men jag anser att hans teori också kan appliceras på de maktstrukturer som skapats och skapas utifrån synen på etnicitet och ras i stort. Said ställer sig frågan om det finns något sätt att undvika fientlighet då mänskligheten delas upp i ”vi”, med vilka han menar västerlänningar och ”de” som åsyftar orientalerna. Vidare skriver Said att dessa generaliseringar befäster en syn gällande att det finns olika sorters människor vilket skapat en syn på att det finns skillnader av stor betydelse. Han menar att en uppdelning i olika typer av människor inbjuder till polarisering som begränsar mötet mellan olika kulturer, traditioner och samhällen. Said menar att en uppdelning i öst och väst har befäst ett främmandegörande av kulturen som inte är norm. Det västerländska blir i denna syn mer västerländskt och det östliga mer österländskt vilket befäster en syn på att dessa kulturer inte kan mötas.⁶⁵ Said menar vidare att

61 Bourdieu, 1991 (1984), s. 67-73

62 Bourdieu, 1991 (1984), s. 86

63 Beverly Skeggs, *Att bli respektabel*, Göteborg 1999 (1997), s. 20

64 Skeggs, 1999 (1997), s. 20

65 Edward W. Said, *Orientalism*, Stockholm 2004 (1978), s. 120

orientalisten tillskrivs en passiv roll medan västerlänningen besitter, eller anser sig besitta, makten att iaktta samt studera.⁶⁶ Det vill säga att det är västerlänningen som konstruerar de människor och den kultur som inte ingår i den västerländska kulturen. Öst blir till genom västs ögon. Vidare påvisar Said att orientalen antas vara oföränderlig och i behov av utforskning.⁶⁷

Mulinari och de los Reyes framhåller att kön, klass och etnicitet sätter upp gränser för en individs handlingsutrymme.⁶⁸ Här vill jag också tillägga att jag ser sexualitet som en lika begränsande faktor. Mulinari och de los Reyes menar också att en individ som överskrider begränsningen till exempel i form av en klassresa inte förändrar makthierarkier i stort.⁶⁹ Då uppsatsens två grundperspektiv är intersektionalitet och queerteori är det av vikt att påpeka att i analysen kommer blickarna att vändas mot de maktaspekter som samverkar till att skapa normalitet så som klass, genus, etnicitet samt sexualitet. Det är främst det normativa och det som ses som normalitet som kommer att fokuseras, det vill säga att det är den hegemoniska makten som undersöks till störst del för att också kunna se vilka grupper som osynliggörs i shopaholic-romanerna. Jag vill alltså vända blicken mot ”vi” istället för bilden av ”de”.

5. Analys

De sex romaner som ligger till grund för analysen ingår alla i Sophie Kinsellas shopaholic-svit. Det är samma huvudkaraktär, Rebecka ”Becky” Bloomwood, som handlingen kretsar kring i samtliga romaner. I *En shopaholics bekännelser* som inleder serien arbetar Becky som ekonomijournalist vilket hon vantrivs med. Hon är inneboende hos sin bästa vän Suze. Becky är 25 år och oerhört dålig på att hantera sin ekonomi, vilket hon konstant söker lösningar på. Till skillnad från vad flertalet chick lit-romaner tycks ha i fokus är kärlek och jakten på en man att dela detta med inget som upptar merparten av sidorna i *En shopaholics bekännelser*. Det är dock i denna inledande roman som Becky möter Luke som kommer att få en stor betydelse i hennes liv och i de övriga romanerna. I de kommande fem romanerna förändras Beckys verklighet på flera vis. Hon byter arbete, flyttar till New York, gifter sig och skaffar barn. Senast utkommen i shopaholic-serien är *En mini-shopaholic i mammas fotspår* som skulle kunna klassas som mum lit. Den undergenre till chick lit som behandlar problematiken kring att vara mamma. Romanerna behandlar flera teman förutom Beckys shoppingvanor och trassliga ekonomi så som relationer till vänner och familj, svartsjuka, karriär och också det ständigt återkommande temat i chick lit; kärleken och hur man ska få ett förhållande att fungera. Dock går det inte att ta miste på att konsumtionen genomsyrar stora

---

66 Said 2004, (1978), s. 455

67 Said, 2004 (1978), s. 455

68 Mulinari och de los Reyes, 2005, s. 40

69 Mulinari och de los Reyes, 2005, s. 40

delar av Beckys liv. De romaner som ingår i analysen är de hittills utkomna i shopaholic-serien som inleds med *En shopaholics bekännelser* och sedan följs av *En shopaholic i New York*, *En shopaholic säger ja*, *En Shopaholic får en syster*, *En shopaholic i väntans tider* och slutligen *En mini-shopaholic i mammas fotspår*.

5.1 Bröllop och romantik – om tvåsamhet och status

När läsaren först kastas in i Rebecka ”Becky” Bloomwood liv i romanen *En shopaholics bekännelser* befinner hon sig i konstant knipa då det gäller pengar. Becky menar att ”Stiga-upptidigt-och-jobba-som-en slav-hela-dan-biten”⁷⁰ inte är något för henne, hon vill istället ”hitta ett sätt att få tag i snygga kläder utan att behöva göra massa otäckt jobb.”⁷¹ Desperat söker hon olika lösningar på hur hon ska kunna betala sina skulder, och dessutom kunna fortsätta shoppa. En av lösningarna som Becky finner på sina ekonomiska problem blir att hitta en rik man att gifta sig med. Rakt framför ögonen på henne finns bästa vännen Suzes kusin Tarquin som alltid trånat efter henne och som dessutom är miljonär. Becky har alltid avvisat Tarquin men nu börjar den ekonomiska situationen i hennes liv bli allt mer desperat och hon funderar på att överge alla tidigare förbehåll:

Hans ansikte är lika magert och benigt som alltid och han har på sig en av sina gammalmodiga kostymer. Men av någon anledning har det där mist sin betydelse. I själva verket lägger jag nätt och jämnt märke till hur han ser ut. Jag tittar storögt på honom. Tittar och tittar, jag kan inte hejda mig och jag kan inte tala. Jag kan inte tänka på annat än detta enda: tjugofem miljoner pund.⁷²

Becky inser till slut att hon inte kan låta pengarna styra vem hon ska dela sitt liv med och hela drömtillvaron som miljonärshustru försvinner då Becky bara går på en enda dejt med Tarquin. Historien med Tarquin har två nivåer, dels visar den hur status och pengar är en viktig del av det som Becky strävar efter i tvåsamhet. En man med mycket pengar skulle vara lösningen på hennes stora ekonomiska problem. Det andra som denna episod förmedlar är att pengar inte kan ersätta kärlek. Längtan efter den äkta kärleken överskuggar Beckys desperata vilja att förändra sin ekonomiska situation vilket Tarquin skulle kunnat vara svaret på.

Längtan efter den rätte och den stora kärleken är, som flera forskare konstaterat, en stor del av tematiken i chick lit-romaner. Detta fenomen återfinns i shopaholic-romanerna och Becky träffar finansmannen Luke som tycks vara svaret på hennes längtan. Trots att Becky ger sken av att det är kärlek och inte pengar som styr hennes val av man går det inte att undvika att reflektera över att Luke liksom Tarquin är mycket rik. Skillnaden mellan Tarquin och Luke ligger främst i deras

---

70 Kinsella, *En shopaholics bekännelser*; Stockholm 2010 (2000), s. 131

71 Kinsella, 2010 (2000), s. 131

72 Kinsella, 2010 (2000), s. 211

utseende och även i deras klasstillhörighet. Tarquin beskrivs som direkt ful, och dessutom tycks han utseende bryta mot heterosexuella ideal vilket jag återkommer kommer till under rubriken ”Pojkar och flickor – om begripliga kroppar” medan Luke beskrivs som snygg och manlig. Tarquin representerar en gammal engelsk tradition med adelskap och anor medan Luke istället har skapat sin egen förmögenhet genom företagande och istället representerar en mer amerikaniserad etnicitet, med framgång och karriär som främsta mål. Det är ingen tvekan om att kärlek är en del av det som Becky känner för Luke men det finns också indikationer på att kärlek inte var det enda som gjorde att valet föll på just honom. När Beckys syster Jess gifter sig sker detta mycket spartanskt i Chile och det blir tydligt att Becky har andra förväntningar på äktenskapet än bara kärlek:

Det finns en del saker med Jess som jag inte förstår och aldrig kommer att förstå. Ingen brudklänning. Inga blommor. Inget fotoalbum. Ingen champagne. Det enda hon fick ut av bröllopet var en äkta man. (Det är klart mannen är det viktigaste när man gifter sig. Naturligtvis. Det säger sig självt. Men ändå. Inte ens ett par nya skor?)⁷³

Och även då det blir dags för Becky att gifta sig med Luke finns det indikationer på att det inte enbart är en relation byggd på kärlek som Becky söker då hon ingår äktenskap:

När jag gjorde ett test som hette ”Är ni redo att gifta er?” i *Wedding and Home* på flyget tillbaka till New York fick vi toppoäng! ”Grattis” stod det. ”Ni är ett moget och kärleksfullt par som är bra på att bearbeta era problem. Ni har en öppen kommunikation och tycker likadant i de flesta frågor.” Okej, jag kanske fuskade en liten smula. På frågan ”Vilken del av bröllopet ser ni mest fram emot?” hade jag tänkt välja a) ”Att köpa skor” tills jag såg att c) ”Att avlägga löfte om evig kärlek” gav tio poäng medan a) bara gav två.⁷⁴

Konsumtion, pengar och status tycks vara ingredienser som tillsammans med den stora kärleken konstruerar Beckys syn på bröllop, och äktenskap. Bröllopet i sig blir till en statussymbol vilket jag återkommer till längre ner under denna rubrik.

Giftermålet med Luke löser Beckys ekonomiska problem och nu kan hon shoppa helt obehindrat utan tankar på övertrasseringar av konton, klippta kreditkort eller att bli jagad av banken. Trots att Luke minst av allt är nöjd med Beckys överdrivna konsumtion tillåter han den ändå till stor del. Här syns spår av de rötter som chick lit ofta tillskrivs. Jane Austens tematik gällande kärlek, pengar och äktenskap är tydligt närvarande i shopaholic-romanerna. Harzewski menar, som jag tidigare påvisat, att män i shopaholic-serien inte ses som individer utan finns som en skugga i bakgrunden och att det snarare är status och livsstil som är i fokus framför pojkvännen eller mannen.⁷⁵ Harzewskis resonemang kan tyckas något hårddraget men i stort är det inte svårt att helt enkelt tolka Luke som

73 Kinsella, *En mini-shopaholic i mammas fotspår*; Stockholm 2011 (2010), s. 63

74 Kinsella, *En shopaholic säger ja*, Stockholm 2010 (2002), s. 81

75 Harzewski, 2011, s. 33

en statussymbol i den värld där Becky försöker skapa sig ett glamouröst liv med alla medel.

Efter ett antal förvecklingar och missförstånd i romanerna blir Becky och Luke alltså slutligen ett par. Paret åker tillsammans till New York för att förbereda för en gemensam flytt dit. Trots att Becky ska ha funnit den kompletterande delen av hennes liv visar det inte sig vara så enkelt.

Genomgående i romanerna finns problematiken att Becky och Luke är olika och att deras strävan efter att skapa ett gemensamt liv inte alltid fungerar. När Becky möter Luke är hon en medioker ekonomijournalist som sedan avancerar till att vara ekonomisk rådgivare i morgon-TV. Därefter överger Becky denna karriär och flyttar till New York för att arbeta som personal shopper. En föreställning som tycks finns om chick lit är att längtan efter kärlek och strävan efter att finna den rätte överskuggar allt annat i protagonistens liv. Becky får chansen att välja Luke framför en karriär i New York, men väljer att gå sin egen väg. Genom denna handling väljer hon bort så väl status som pengar, kärlek och den rätte i samma andetag. Det är dock ingen långvarig period och snart är Becky tillbaka i tvåsamhet och ett heteronormativt liv.

Enligt Tiina Rosenberg bygger heteronormativitetens bärande principer på köns komplementaritet, det vill säga att det finns två kroppar som är biologiskt olika och med dem ett begripligt genus som ska komplettera och åtrå varandra.⁷⁶ Detta mönster syns mycket tydligt i shopaholic-romanerna då Becky ständigt kopplas samman med konsumtion, naivitet och emotionell karaktär medan Luke istället symboliseras av kultur och logiskt tänkande samt är den som har det ekonomiska ansvaret för familjen. Detta gestaltas till exempel i *En shopaholic i väntans tider* då Luke träffar en gammal flickvän från universitetet och de talar om litteratur och konst, sådant som inte intresserar Becky, eller som Becky inte ens kan förstå.⁷⁷ Luke och Beckys egenskaper kompletterar alltså varandra vilket befäster så väl deras genus som legitimerar deras tvåsamhet. När Becky blir gravid vrids detta ett par varv till och Luke blir den som verkar i det offentliga livet medan Becky knyts allt mer till deras bostad och arbetar för att skapa ett hem åt dem. Luke genomgår också en kris då de fått sin dotter Minnie och Becky tolkar det först som att han vill skiljas men efter ett tag lyckas Becky se förbi fasaden och hitta Lukes riktiga känslor. Det blir Becky som tar ansvar för att familjen ska fungera och som har ansvaret för allas emotionella tillstånd. Relationen mellan Luke och Becky bygger således på olikheter som kompletterar varandra vilket förstärker heteronormen med tvåsamhet som mål i romanerna. Här blir även Skeggs teori kring kulturellt kapital relevant. Skeggs menar att i det kulturella kapitalet ligger värderingar kring manligt och kvinnligt vilket ger olika status. Denna status blir tydlig i romanerna då det är Luke som står för de ekonomiska tillgångarna och även de stora besluten gällande husköp och

---

76 Rosenberg, 2003, s. 71

77 Kinsella, *En shopaholic i väntans tider*, Stockholm 2010 (2007), bl.a s. 386

investeringar av kapital. Det är Luke som sitter på makten att tillåta Becky leva det liv hon strävar efter, vilket skapar ett beroende av Luke hos Becky.

Skeggs talar också om institutionaliserat kapital vilket bland annat innefattar utbildning och förvärvad kompetens på arbetsmarknaden.⁷⁸ Det blir här tydligt hur de olika kapitaltyperna samverkar för att konstruera klasstillhörighet då Becky har en akademisk utbildning samt ett arbete som ekonomijournalist och sedan vidare som ekonomireporter i tv men inte på långa vägar tillhör den klass som Luke symboliserar. Det blir Lukes sociala och ekonomiska kapital som här konstruerar klasstillhörigheten och blir grundläggande för att strukturen vidmakthålls. Det institutionaliserade kapitalet underordnas de övriga här vilket tydliggörs då Beckys utbildning eller arbete, det institutionaliserade kapitalet, varken kan mäta sig med Lukes ekonomiska eller sociala kapital för att skapa den status hon eftersträvar.

Becky och Lukes bröllop blir till en symbol för den ambivalens som finns i Beckys klasstillhörighet och den normalitet som hon hela tiden strävar efter. När Luke och Becky bestämmer sig för att gifta sig förutsätter bådas mödrar att de ska stå för bröllopet. Lukes mamma Elinor är en rik överklassdam med outtömliga resurser vilket gör att Becky kan få det Törnrosa-bröllop som hon alltid drömt om och bröllopet ska gå av stapeln i New York. Hemma i Oxshott, utanför London, planerar Beckys mamma ett bröllop som ska hållas i trädgården till barndomshemmet. Becky förväntas också bära samma klänning som mamman gjorde vid föräldrarnas bröllop. Becky kan aldrig besluta sig för vilket bröllop hon vill ha och slits mellan de två världarna, det vill säga de två olika klasserna:

[N]är jag sitter här och dricker champagne och äter tusendollarstårta *känner* jag mig liksom inte som någon som ska gifta sig i en trädgård i Oxshott. Om jag ska vara alldeles uppriktig känner jag mig exakt som någon som ska ha ett jättestort, lyxigt bröllop på The Plaza. Dessutom *vill* jag vara flickan som besöker exklusiva tårtaffärer medan folk passar upp henne och behandlar henne som en prinsessa.⁷⁹

Med Luke (och hans mammas pengar) är det möjligt för Becky att leva den drömtillvaro som hon föreställt sig. Becky drömmer om att vara en prinsessa som kan gifta sig på the Plaza om hon vill och som kan köpa dyra klänningar och välja en bröllopstårta för tusentals dollar. Hon slits mellan den eftersträlvade statusen som hon nu uppnått och familjen hemma i England när det gäller bröllopet som blir till klassmarkörer. Becky drivs av en stark längtan efter status och målet med ett glamoröst liv medan (klass)tillhörighet hemma hos familjen ställer helt andra krav på henne. Det är Lukes mammas sociala, kulturella och ekonomiska kapital som möjliggör drömbryllöpet i New

---

78 Skeggs, 1999 (1997), s. 20

79 Kinsella, 2010 (2002), s. 175-176

York. Bröllopen i New York och i England symboliserar också olika etniciteter. Än en gång blir Beckys längtan efter en amerikansk lyxtillvaro tydlig. När Becky överger Luke för att arbeta i USA blir detta tydligt, liksom genom hennes val av man. Beckys begär knyts tydligt till en amerikansk etnicitet, oavsett om det gäller mannen som hon begär eller den status som hon hela tiden eftersträvar. Det finns självfallet inte en samlad amerikansk etnicitet och det är inte heller den amerikanska mångfalden som Becky attraheras av. Istället är det en europeisk amerikansk etnicitet som är strävan i Beckys liv, det blir till en etnisk rundgång i hennes begär där den amerikanska Hollywood-drömmen är i fokus både gällande karriär, kärlek och status. I *En shopaholic i New York* drömmer Becky om att bli amerikansk tv-kändis. Hon kan inte tacka nej till bröllopet på the Plaza trots att hon gör sin familj och sina vänner hemma i England besvikna i samma andetag som hon säger ja till det efterlängtrade Disney-bröllopet. Bröllopet erbjuder den status och det anseende som Becky så hett drömmer om och strävar efter att hon inte är kapabel att avsäga sig det. Även när det gäller bröllopsdagen finns det tydliga spår av Beckys längtan efter en etniskt europeisk amerikansk identitet:

Jag går in i den förtrollade skogen, buren av den böljande musiken. [...] Jag känner doften av fuktig jord och jag hör fågelkvitter och porlandet från ett litet vattenfall. Vid varje steg jag tar slår blommor ut bredvid mig, och löv vecklar ut sig, och åskådarna flämtar hänförelse när de tittar upp. Och nu ser jag Luke, min vackre prins, stå där framme och vänta på mig. [...] Vid varje steg jag tar känns det som om jag är en prima ballerina som gör en perfekt arabesque på Covent Garden Theatre. Eller en filmstjärna som anländer till Oscarsgalan. [...] Jag ville uppleva det här. Jag ville vara sagoprinsessa för en dag.⁸⁰

Här syns så väl Beckys längtan efter status och att tillhöra den eftersträvansvärda klassen med vilken drömmen om glitter och glamour blir möjlig. Maktaspekterna genus, klass och etnicitet samverkar tydligt här för att Becky ska kunna uppnå sin dröm om ett lyckligare liv. Luke är prinsen och Becky prinsessan som får varandra i ett Törnrosa-bröllop och deras tvåsamhet kan inte bli mer manifesterad än genom detta bröllop eller de kopplingar som görs till oändliga Disney-bröllop. För att kunna uppnå denna dröm om att få vara prins och prinsessa för en dag, krävs ett ekonomiskt kapital och därmed en viss klasstillhörighet. Dessutom finns det en tydlig koppling till den etniska aspekten kring status som Becky strävar efter. Becky gör kopplingar till Oscarsgalan liksom Hollywood genomgående finns som en hägrande amerikansk dröm i alla sex romanerna, inte minst i den senast utgivna vilket kommenteras mer ingående under rubriken ”Flickan med... – om status och ett lyckligt liv”.

Becky förutsätts att smälta in, att göra klass på rätt sätt. Performativitet är ett viktigt begrepp i sammanhanget, och Beckys förväntade görande av genus och klass sammankopplas då Lukes

---

80 Kinsella, 2010 (2002), s. 266-267

mamma tar med henne på en make-over. Lukes mamma vill göra Becky respektabel – göra henne till en riktig kvinna och dessutom omvandla henne så att hon passar in i New Yorks överklass, i de kretsar som hon själv ingår i. Här kopplas klass och genus starkt samman då det finns en förväntad kvinnlighet i överklassen som inte är lika starkt utpräglad i Beckys engelska medelklassbakgrund:

När jag kommer ut en och en halv timme senare känns det helt fantastiskt. Jag har splitternya ögonbryn och släta ben, och hela jag skimrar efter en alldeles underbar aromterapi massage. Elinor väntar på mig i receptionen, och när jag går fram mot henne granskar hon mig ingående uppifrån och ner. Under några skräckfyllda sekunder tror jag att hon ska be mig ta av min kofta så att hon kan kontrollera om mina armar är befriade från hår, men det enda hon säger är: ”Dina ögonbryn ser mycket bättre ut nu.”⁸¹

Beckys performativitet då det gäller genus räcker inte till för att passera i de kretsar som Lukes mamma umgås i. På grund av detta tvingar svärmodern Becky till att bli en kvinna som passerar i New Yorks överklass genom att låta henne genomgå en rad olika behandlingar i allt från hårborttagning till klippning. Nilsons resonemang gällande att genus och att vara en riktig kvinna ofta diskuteras i chick lit blir här aktuell,⁸² dock återfinns här inget ironiserande över att bli en riktigt kvinna, eller att göras till en riktig kvinna utan detta tycks ses som ett steg på väg mot ett liv fyllt av pengar och status.

Van Slootens analys av bröllopet och tvåsamheten i shopaholic-romanerna är relevant i sammanhanget. Van Slooten menar att Becky och Luke måste befästa sin status då de är nyrika.⁸³ Luke har själv arbetat ihop till sin förmögenhet trots att hans mamma är förmögen då han först i vuxen ålder etablerat en kontakt med sin mor. Van Slooten lägger inte lika stor vikt vid Beckys klasstillhörighet och performativitet då det gäller klass som jag anser vara relevant. Jag har tidigare visat på att Becky och Luke genomför båda bröllopen och Becky får det bästa av två världar. Van Slooten menar att Becky genom att ingå äktenskap med Luke gjort alla sina fantasier om ett liv i lyx till verklighet.⁸⁴ Jag anser dock att detta är en något förenklad analys då det trots allt blir tydligt att det är bröllopet hemma i England som är på riktigt och Becky känner att det är här hon hör hemma:

Jag tittar på den skinande vigselringen som Luke trädde på mitt finger i kyrkan. Sedan ser jag mig omkring i trädgården. Tältet lyser i sommarskymningen, och bandet spelar en knagglig version av ”Smoke Gets in Your Eyes”, och folk dansar. Och det kan hända att musikerna inte är lika proffsiga som de på The Plaza. Och det kan hända att gästerna inte är lika elegant klädda. Men det är våra gäster. Det är våra vänner och släktingar.⁸⁵

---

81 Kinsella, *En shopaholic i New York*, Stockholm 2008 (2001), s. 207-208

82 Nilson, 2008, 38-40

83 Van Slooten, 2006, s. 233

84 Van Slooten, 2006, s. 235

85 Kinsella, 2010 (2002), s. 391

Slutsatsen som Becky drar är att det inte är värt alla uppoffringar för att leva i drömtillvaron i New York. Att status, pengar och konsumtion inte är allt konstateras och Becky är för ett kort ögonblick tillfreds med vad hon har. Problemet är att Becky ständigt kommer till slutsatsen att pengar inte är allt men denna lärdom är som bortblåst när nästa roman tar vid, och än en gång är jakten på ett lyckligare liv igång. Berättartekniskt är det ett ständigt återupprepande av samma dramaturgi där Becky ställs in för ett problem, som ofta är knutet till ekonomi, och får lära sig en läxa som dessvärre aldrig blir långvarig och som glömts bort redan i inledningen till den uppföljande romanen.

5.2 Vänskap – om systerskap och tvåsamhet

Tiina Rosenberg talar om queera läckage som tar sig in i litteraturen och stör heteronormativiteten i romaner.⁸⁶ I skildringen av Becky och Suzes vänskap förekommer det som Rosenberg identifierar som queera läckage. Becky uttrycker att den komplementaritet som hon har med Luke inte räcker för henne, hon längtar efter att förhållandet ska präglas av samförstånd och likhet: ”Jag vet att det här är vår bröllopsresa men ibland önskar jag faktiskt att Luke varit tjej.”⁸⁷ Detta citat befäster dels en syn på att män och kvinnor är olika men också att kvinnor är lika och intresserade av samma saker. Främst är det när det gäller shopping och kläder som Becky uttrycker en längtan efter att ha en relation med någon som förstår henne bättre. Här blir Butlers resonemang kring att det finns en kategori av ”kvinnan” aktuell.⁸⁸ I romanerna reflekteras det inte över att kvinna kan vara mer än en enhetlig bild. De som passerar som riktiga kvinnor är intresserade av shopping och av typiskt kvinnliga genusattribut.

Flera gånger uttrycker också Becky tankar om att allt skulle varit lättare om hon varit gift med sin bästa vän Suze istället.⁸⁹ Dessa queera läckage skulle kunna erbjuda en mer tillåtande och öppen syn på sexualitet och ge en vidare syn utanför den begränsande heteronormativitet som gestaltas i romanerna, så är dock inte fallet. Den enda sexuella identitet som presenteras förutom den heterosexuella, som intar en normativ och självklar position, är homosexualitet. Det är endast en karaktär som faller utanför den heterosexuella normen och det är en av Becky närmsta vänner, Danny. Karaktären Danny stämmer in på Harzewskis analys av protagonistens nära gay-vän som ofta är närvarande i chick lit och karakteriseras av att vara sexuellt utsvävande och mode-medveten.⁹⁰ Danny är designer och anklagas i romanen *En mini-shopaholic i mammas fotspår* för

---

86 Rosenberg, 2003, s. 21

87 Kinsella, *En shopaholic får en syster*, Stockholm 2010 (2004), s. 17

88 Butler, 2007, s. 55 ff

89 T.ex i Kinsella, 2008 (2001), s. 37

90 Harzewski 2011, s. 33

att ha försökt göra Tarquin, som nu gift sig med Suze, till homosexuell eller i alla fall för att försökt framställa Tarquin som gay.⁹¹

Homosexualitet blir här till ett hot och en utmaning mot heteronormen och den tvåsamhet som denna bygger på. Genom att Suze känner sig hotad av Dannys sexualitet och närmande av hennes man hotas heteronormen, vilket diskuteras mer ingående under avsnittet ”Pojkar och flickor – om begripliga kroppar”. Homosexualitet som sexuell identitet är egentligen inget val för Becky trots att hon återkommande kan önska sig en relation med en kvinna som förstår henne bättre. Dessa tankar blir istället för utvidgande av normaliteten befastande av könens olikheter och visar att könen är naturligt olika, och därför bör åtrå varandra och inordnas i tvåsamhet. Becky behöver till exempel Luke som kan begränsa hennes utsvävande shopping. Lukes rationalitet ställs i fallet med shopping mot Beckys impulsivitet och emotionella karaktär som gör att hon inte kan stå emot konsumtionsbegären. Luke blir svaret på hur Becky dels ska kunna finansiera sin konsumtion men också den som begränsar den samma.

Intressant i shopaholic-romanerna är att tvåsamhet som norm inte är begränsad till kärleksrelationer utan är ständigt närvarande också i vänskapsrelationer. Persongalleriet i romanerna är inte särskilt omfattande och mest påtagligt är kanske bristen på vänner i Beckys liv. Hon har vänner på sin arbetsplats men förutom detta tycks det vara Suze som är den enda riktigt nära vännen. Harzewski menar att vänskap har en stark position i chick lit även då äktenskap och barn blivit aktuellt i karaktärernas liv.⁹² Detta är också tydligt i shopaholic-romanerna då Becky och Suzes vänskap sätts på prov och Becky försöker intala sig att det räcker med förhållandet med Luke, vilket visar sig vara felaktigt.⁹³ Det blir också tydligt hur problematiskt det blir om någon försöker ta sig in i den tvåsamma vänskap som Becky och Suze byggt upp. När Becky åker på sin tio månader långa bröllopsresa skaffar Suze en ny vän som också blir gudmor till en av Suze tvillingar, vilket den ovetandes Becky får höra talas om på barndopet:

”Hon är en av gudmödrarna”, säger Agnes. ”En förtjusande flicka. Hon är Susans bästa väninna.”
Va? Jag tittar häpet upp. Det är ju löjligt. *Jag* är Suzes bästa väninna. Det vet ju alla.” Lulu flyttade till byn för ett halvår sen, och de har blivit helt oskiljaktiga!” fortsätter Agnes. ”De är ute och rider varje dag. Hon är så lik Susan. Man ser det verkligen när de står bredvid varandra.”⁹⁴

Becky blir svartsjuk på att Suze skaffat en ny väninna medan hon varit borta och är rädd att någon annan ska ha tagit hennes plats i Suze liv. Denna intrig är underliggande i hela romanen *En shopaholic får en syster*. Det är en tydlig tvåsamhetsnorm som härskar även när det gäller vänskap

91 Kinsella, 2011 (2010), s. 269

92 Harzewski, 2011, s. 181

93 Se tematiken i *En shopaholic får en syster*

94 Kinsella, 2010 (2004), s. 71

då det inte tycks finnas plats för både Becky och den nya väninnan Lulu i Suze liv. Nilson skriver att chick lit ofta kallas feminism light i en negativ ton på grund av avvisandet av det kollektiva systerskapet.⁹⁵ Något kollektivt, eller övergripande, systerskap att tala om återfinns inte i romanerna utan det är den tvåsamma vänskapen och den individuella viljan att lyckas som överskuggar allt annat.

Becky och Suze har skilda klassbakgrunder då Suze genomgående klassificeras som överklass medan Becky är engelsk medelklass, något som hon hela tiden tycks kämpa emot (se t.ex avsnittet ”Bröllop och romantik – om tvåsamhet och status”).

Deras olika klassbakgrund blir i denna roman ett hinder för Becky när hon tävlar med Lulu om platsen som bästa vän i Suze liv. Ett exempel på detta är att både Suze och Lulu, som också har en överklassbakgrund, har ridit sedan barnsben och de båda ska ge sig ut på en ridtur vilken Becky bjuder in sig själv till. Becky shopper en ny, lyxig ridutstyrsel vilket bemöts av skepsis av de båda andra kvinnorna som båda dyker upp i slitna skor och fleecetröjor.⁹⁶ Becky försöker här konstruera och utföra en klasstillhörighet. Becky försöker smälta in i de andra kvinnornas klasstillhörighet men går för långt genom att köpa allt för lyxiga ridkläder vilket avslöjar henne. Dels har Becky här misslyckats med att smälta in, de andra kvinnorna är trygga i sin ekonomiska status och behöver inte påvisa den eller reproducera den hela tiden. Becky besitter nu, genom äktenskapet med Luke, också ett stort ekonomiskt kapital men här blir det tydligt hur Bourdieus olika kapitaltyper samverkar för att skapa klass. Becky har det ekonomiska kapitalet men inte det sociala eller kulturella för att kvala in som överklass, performativiteten, görandet av klass i detta fall fungerar inte och Beckys försök att passera som överklass genomskådas av Lulu och Suze.

Även ur en genussynpunkt har Becky gått för långt då hennes performativitet gällande genus och kön tagits ett steg för långt vilket inte uppskattas av de övriga karaktärerna då det blir tydligt att de anser att ridkläder varken behöver vara moderna eller kvinnliga.

En annan del i konflikten gällande att vara Suzes bästa vän ligger i att Becky inte har barn vilket båda de andra kvinnorna har. Att Becky inte har barn placerar henne under de andra kvinnorna i någon form av genushieraki där Becky inte kan inta samma plats som de andra. Detta på grund av att hon inte utför samma performativitet i form av moderskap som de övriga och inte har rätt attribut, det vill säga barn. Tydligt blir detta då Becky i sin nya roll som rik hustru vill fira Suze födelsedag riktigt lyxigt:

”Du Suze!” säger jag ivrigt. ”Du fyller ju år snart, och jag skulle vilja bjuda dig på något riktigt fint. Vi kan väl åka till Milano! Bara du och jag!” ”Till Milano?” Hon tittar på mig med trött blick.
”Snälla Ernie, sluta nu. Bex, jag kan inte åka till Milano! Hur skulle jag göra med barnen?” ”De kan

---

95 Nilson, 2008, s. 49

96 Kinsella, 2010 (2004), s. 82

väl följa med!” ”Nej, det kan de inte!” säger Suze och låter nästan irriterad- ”Du fattar inte, Bex!”

Att Becky inte kan förstå hur det är att vara mamma är återkommande och befäster Suzes vänskap och samhörighet med Lulu. Detta att Becky ännu inte invigts i moderskapet blir till en brist och gör henne annorlunda i de andras ögon. Moderskapet blir till en normalitet som Becky inte kan ingå i. I följande roman *En shopaholic i väntans tider* är Becky gravid och har nu blivit en fullvärdig vän igen. Det finns en tydlig klass- och genusaspekt när det handlar om vänskap i romanerna. Det visar sig till sist att Lulu är, eller vill vara, en för bra kvinna/mamma vilket gör att Becky än en gång intar den självklara platsen vid Suze sida:

”Men hon är så jäkla perfekt!” När Suze tittar upp är hon alldeles skär om kinderna. ”Hon får mig att känna mig totalt misslyckad. Särskilt när vi åker på utflykter ihop och så där. Hon har alltid hemlagad risotto eller nåt med sig och hennes barn äter det. Och de bråkar aldrig, och de är jätteintelligenta.”⁹⁷

Här finns ett tydligt skapande av normalitet dels vad gäller den tvåsamma vänskapen men också i skapandet av kvinnan. Karaktärerna ska vilja vara mödrar men de ska inte vara för bra och inte ha för höga krav, det finns ett tydligt normskapande kring moderskapet här. Genom att Suze talar om hur Lulu är, är det underförstått att detta inte är vad som är önskvärt. Normaliteten skapas i texten genom att läsaren får veta vad som inte är normalt och härigenom förmedlas vari normaliteten ligger. Detta drag tycks vara genomgående då det gäller normalitetsskapande i shopaholic-romanerna.

Suzes mamma, Caroline, är en karaktär som bryter mot normerna på flera vis, dels genom att strunta i attribut som kläder och dels på grund av att hon rest världen runt och tycks föredra andra kulturer framför den västerländska. På Suzes bröllop vill Caroline klä sig i kläder som enligt norm inte alls platsar på ett bröllop vilket gör att Becky får rycka in och se till att Caroline anpassas till normen.⁹⁸ Här får Becky inta den roll gentemot Caroline som Lukes mamma intog gentemot Becky i New York. Nämligen att skapa en riktig kvinna som kan falla inom de normativa föreställningarna för en ”kvinna”.

En av Carolines bästa vänner är en boliviansk bondkvinna som hon malt majs tillsammans med på Llanosläppen.⁹⁹ Denna aspekt är etniskt avvikande i den annars vita, västerländska värld som konstrueras i shopaholic-romanerna, dock är avbrottet inte långvarigt. Omtalandet av den bolivianska bondkvinnan tycks istället befästa den ensidighet och vita norm som annars fyller romanerna. Den bolivianska bondkvinnan blir ännu ett attribut som gör Caroline annorlunda. Det

97 Kinsella, 2010 (2007), s. 121

98 Kinsella, 2010 (2002), s. 42-43

99 Kinsella, 2010 (2002), s. 43

återberättas även att Caroline behandlat en masajkvinnas feber när hon var ute för att leta efter en elefanthjord i Kenya.¹⁰⁰ Vilket i sig blir intressant då den västerländska kvinnan (trots att hon inte är läkare) lyckas bota en sjukdom i en annan del av världen. Carolines berättelser om resor runt om i världen tycks istället för att vidga den syn som finns på etnicitet i romanerna befästa det ”vi” och ”dem”-tänkandet som Said talar om.

5.3 ”Flickan med...” – om status och ett lyckligt liv.

Caroline J. Smith skriver, som jag visat ovan, att Kinsella använder Becky som en modell för att visa hur det går om man blint följer veckotidningarnas råd och strävar efter den värld som presenteras i modemagasinen.¹⁰¹ Oavsett om det är veckotidningarna eller något annat som planterat en längtan efter ett bättre, eller annat liv, hos Becky så är den påtagligt närvarande i romanerna. Becky längtar konsekvent efter ett annat liv som kan erbjuda mer än det som hon redan lever. Hon bär på en dubbel identitet då hon dels är den vanliga flickan från en vanlig familj i England och dels en fashionabel, ung kvinna som strävar efter att tillhöra en annan värld. Dessa två identiteter krockar ständigt.

När Becky först kommer till New York tycker hon att hon funnit det hon letat efter:

Jag ser mig omkring i det ljusa rummet, på tjejerna som pladdrar och trängs och rotar bland kläderna, provar scarfar, lastar famnen full av vackra nya saker Och plötsligt fylls jag av en insikt som gör mig alldeles varm inuti. Det här är mitt folk. Det är här jag hör hemma. Jag har hittat hem.¹⁰²

Det är ofta konsumtionen som erbjuder Becky att förverkliga de fantasier om ett lyckligt och nytt liv som hon bär på. Becky köper en Vera Wang-klänning som är svaret på hennes drömmar:

Jag är inte den gamla Becky – jag är en ny, glamourös människa. Jag kastar en blick på mig själv i en spegel intill oss och känner en ilning av välbehag. Tänk! Här sitter jag på en restaurang i New York i en klänning som kostat tusentals dollar, med min underbara, framgångsrika pojkvän – och imorgon ska jag göra en provinsspelning för amerikansk teve! [...] Den här flotta världen är den värld som jag alltid varit ämnad för. Limousiner och blommor; waxade ögonbryn och designerkläder från Barneys; en handväska full av visitkort från tevemänniskor. Det här är mitt folk, det är här jag hör hemma. Mitt gamla liv är tusen miljarder mil bort, som en liten prick vid horisonten. Mamma och pappa, Suze.. mitt stökiga rum i Fulham ... *Eastenders* och pizza...Det var ju faktiskt aldrig jag egentligen.¹⁰³

Det blir till en ambivalens i normalitet då Becky har en känsla av att tillhöra den nya glamourösa

---

100 Kinsella, 2010 (2002), s. 41

101 Smith, 2008, s. 36-37

102 Kinsella, 2008 (2001), s. 164

103 Kinsella, 2008 (2001), s. 230

världen. Rosenbergs definition av normalitet är att detta är en känsla av att inte känna sig avvikande, det vill säga att känna en tillhörighet med andra.¹⁰⁴ Becky anser sig inte längre höra hemma i sin medelklassiga engelska bakgrund men hon hör inte heller hemma i det överdådiga liv som Luke och hans mamma och New York symboliserar. Hon känner en känsla av samhörighet och tillhörighet med den glamourösa tillvaron men vet innerst inne att klänningen är köpt på kredit och att det inte är ett liv som hon kan upprätthålla i längden, så länge hon inte gifter sig med en rik man. Van Slooten lyfter även detta resonemang och menar att Becky lever i en falsk verklighet med en överkonsumtion som hon egentligen inte kan finansiera.¹⁰⁵ Lösningen på att få fortsätta tillhöra det glamourösa livet blir att bli en del av Lukes liv, att ingå äktenskap med Luke och få ta del av hans materiella levnadsvillkor och därmed hans ekonomiska, sociala och kulturella kapital.

Mannen, i det här fallet, Luke är den möjliga vägen för att uppnå lycka. Inte på grund av kärlek men på grund av den konsumtion och det ekonomiskt trygga liv som Lukes pengar erbjuder Becky. Ett lyckligt liv kopplas samman med konsumtion och status, vilket blir tydligt i citatet ovan då Becky dels framhåller klänningens värde men också att Luke är framgångsrik. Vera Wang-klänningen blir till en symbol för det liv som Becky drömmer om och strävar efter och när hon bär den blir det som om alla drömmar blir till verklighet. Georgson menar som jag påvisade i de inledande kapitlen att längtan efter kärlek och ett liv med glitter och glamour är vanlig tematik i chick lit men hon framhåller att det är ett lyckligt liv som rankas högst.¹⁰⁶ För Becky tycks vägen till ett lyckligt liv kantas av shopping och kärlek men det tycks vara status och rikedom som karakteriserar målet, det lyckliga livet.

För Becky symboliserar konsumtionen en chans till något nytt och shoppandet blir vägen till ett nytt lyckligare liv. Liksom Vera Wang-klänningen öppnar dörren till glamour erbjuder även andra materiella ting en öppning till ett annat liv:

Ett äkta barskåp, precis som i Fred Astaires och Ginger Rogers filmer! Det kommer att förändra vår tillvaro helt! [...] Och så börjar folk titta in varje kväll för att dricka cocktails, och så blir vi kända för våra chica tillställningar. De kanske skriver om oss i *New York Times*! Ja! *Hemma hos den fashionabla paret Rebecka Bloomwood och Luke Brandon, som numera bor i West Village i New York, har cocktailtimmen återuppstått i modern, elegant tappning...*¹⁰⁷

Beckys dröm om cocktail-party och om att bli omskriven i *New York Times* pekar i samma riktning som då valet av make föll på Luke, drömmen om en amerikaniserad tillvaro. Det är den amerikanska etniciteten och kulturen som lockar. konsumtionen blir här svaret på hur Becky ska

---

104 Rosenberg, 2003, s. 101

105 Van Slooten, 2006, s. 227-228

106 Georgson, 2010, s. 7

107 Kinsella, 2010 (2002), s. 12-13

kunna uppleva den europeiskt amerikanska tillvaro som hon drömmer om. Genom att konsumera en Vera Wang-klänning och äta på en lyxrestaurang i New York eller genom att köpa ett barskåp öppnas nya vägar att komma närmre målet att leva ett lyxliv i USA. Här knyts klass och etnicitet tydligt samman då det är en vit, europeisk amerikansk etnicitet som Becky längtar efter att tillhöra. Samtidigt hon lägger hon mycket tid och pengar på en klassresa från medelklass till övre medelklass eller kanske till och med en ny, modern överklass.

New York blir till en symbol för det nya och lyxiga liv om Becky eftersträvar. Bilden av New York är intressant då den närmst är banal och likartad. Staden tycks fungera som en kuliss till de shoppingrundor som Becky gör och trots att staden används som symbol för allt det Becky drömmer om blir den nästan osynlig. Det New York som presenteras syns inifrån butiker och ibland från någon restaurang. Becky tycks inte leva i New York utan i sin konsumistiska föreställning om staden. New York med många olika kulturer och etniciteter som rymts i staden blir till en vit överklassmiljö och till en enda lång shoppinggata där Becky kan konsumera sin västerländska europeiskt amerikanska drömtillvaro, vilket känns mycket verklighetsfrånvänt.

Återkommande i shopaholic-romanerna är att Beckys status konstrueras genom andras ögon. Hon är oerhört mån om att bli uppfattad på rätt sätt och drömmer om att bli ansedd som glamourös och kanske även som en lycklig människa. Citatet ovan visar hur viktig uppmärksamhet är för att konstruera Beckys värde då hon drömmer om att bli omskriven i ansedda dagstidningar. Becky drömmer även återkommande i de sex romanerna om att människor ska tänka att hon till exempel är flickan med den dyra väskan eller med den chockrosa barnvagnen och så vidare. Dessa materialistiska ting blir till en symbol för status, och där med ett lyckligt liv.

Lukes arbete som jurist åt stora företag och åt kändisar gör att hans sociala kapital hela tiden utökas vilket Becky mer än gärna vill ta del av. Den senast utkomna romanen i serien *En mini-shopaholic i mammas fotspår* avslutas med att Luke avslöjar för Becky vilken kändis han senast arbetat åt och att de nu ska flytta till Hollywood för några månader. Än en gång är det det amerikanska livet som lockar och Becky fantiserar om hur Hollywoodtillvaron kommer att gestalta sig:

Min hjärna är full av vackra lockande bilder. Av mig när jag åker skateboard längs strandpromenaden i Venice Beach. Av mig när jag kör längs Sunset Boulevard i en cabriolet (Jag måste lära mig köra amerikanska bilar). Av mig och Sage Seymour bredvid hennes rosa pool i bikinis från någon riktigt hipp boutique, och Minnie i en jättegullig solklänning. Folk kommer att kalla mig Flickan med den engelska brytningen. Eller kanske... Flickan med de vita solglasögonen. (Ja, jag ska köpa ett par imorgon. Det kan bli min look.)¹⁰⁸

I detta citat blir hela den amerikanska Hollywood-dröm som Becky bär på blottad. Dessa bilder som skulle kunna plockas från amerikanska reklamaffischer eller från stora Hollywoodproduktioner är

---

108 Kinsella, 2011 (2010), s. 393

den längtan som Becky bär på. Hon bär på en tro att hon skulle bli lyckligare om detta liv och denna status skulle gå att uppnå. Hon vill helt enkelt införlivas i en europeisk amerikansk etnicitet som få har socialt, ekonomiskt eller kulturellt kapital att ingå i eller leva upp till. I citatet ovan återfinns även drömmen som Becky bär på att bli ansedd som någon och ihågkommen som ”Flickan som...” kombinerat med nästan vilket attribut som helst bara det inget status.

Smiths resonemang gällande att shopaholic-romanerna är en slag varning för hur det går om man lever sitt liv efter vecko-tidningarnas alla råd och den typ av liv som framställs i dem blir än en gång centralt.¹⁰⁹ Här är det uppenbart hur Becky strävar efter ett liv, och kanske en klasstillhörighet, som kanske bara finns på film eller i veckotidningars kändisreportage.

Trots att Becky gärna vill uppnå både kändisskap, status och ekonomiskt oberoende får läsaren också ta del av en annan sida av henne. Denna sida visar på den ambivalens som klassresan planterat hos Becky. Becky umgås främst med rika människor, förutom hennes familj. Redan innan hon möter Luke bor hon ihop med Suze, vilket också tycks motiveras av Suzes klasstillhörighet och sociala kapital: ”Det är därför jag älskar att dela lägenhet med Suze. Hon har alltid så bra koll eftersom att hon umgås i de rätta kretsarna.”¹¹⁰ Innan Becky träffar Luke är det alltså Suze som är hennes väg till status. Becky anser dock att Suze inte alltid förstår hennes ekonomiska problem då hon är överklass, vilket omtalas och befästs gång på gång. Deras olika klasstillhörigheter skapar alltså ett avstånd mellan dem, vilket också blev tydligt i det tidigare avsnittet om ”Vänskap – om systerskap och tvåsamhet”.

Beckys olika kapitaltyper är i obalans med varandra. I de första romanerna är hon helt enkelt en tjej som har sin familj i en engelsk förort och som sliter för att få ihop pengar till att kunna betala hyran, men främst för att ha råd med dyra designerplagg. Hennes sociala kapital utökas med Luke medan Suze redan är en tillgång då det gäller att komma in i de rätta kretsarna. Dock lyser en ambivalens igenom där Beckys klassbakgrund hindrar henne från att helt ingå i de kretsar som hon nu umgås i, vilket blir tydligt då hon ska på dejt med miljonären Tarquin:

Tänk om det blir hummer? Jag har aldrig ätit hummer i hela mitt liv. Fan också. Han bjuder säkert på hummer. Och då vet jag inte hur jag ska hantera den och det kommer att bli vansinnigt pinsamt. Varför har jag aldrig ätit hummer? Det är mina föräldrars fel alltsammans. De borde ha bjudit mig på guldkrog lite oftare när jag var liten, så att hade kunnat utveckla en nonchalant *savoir faire* vad gäller svåräten mat.¹¹¹

Becky saknar här det kulturella kapital och kanske även det sociala som hon nu anser skulle varit en tillgång då hon vill lösa alla sina ekonomiska problem genom att gifta sig med en miljonär. Hon

---

109 Smith, 2008, s. 36-37

110 Kinsella, 2010 (2000), s. 110

111 Kinsella, 2010 (2000), s. 214

uttrycker också en känsla av förlägenhet, att det är pinsamt att inte ha ätit lyxmat under uppväxten och att nu inte veta hur hon ska göra. Samma oro uttrycks över hur och vilka bestick som ska användas under middagen.¹¹² Becky besitter således inte det kulturella kapital eller det sociala kapital som skulle förenklat för henne att smälta in en överklassmiljö.

När Becky gift sig med Luke har hon utökat sitt ekonomiska kapital avsevärt men kvar finns känslan av att inte riktigt ingå i Lukes klass. Detta blir tydligt då Becky hela tiden får kämpa för att höra till. I *En mini-shopaholic i mammas fotspår* är större delen av handlingen och intrigen koncentrerad runt att Becky ska anordna en överraskningsfest för Luke:

Jag sätter på min handdator och tittar på listan över gäster som har tackat ja till festen. Ju fler namn jag läser, desto värre känns det. Varför kan Luke inte ha *normala* vänner? Varför måste alla vara så rika och betydelsefulla? De är säkert vana vid storslagna galafester i exklusiva lokaler. De är vana vid marmorpelare och stråkkvartetter och servitörer i vita jackor...¹¹³

I detta avsnitt blir det tydligt hur Becky slits mellan sin önskan om att tillhöra och oron över att hennes fest för Luke inte ska hålla måttet inför vännerna som är rika och betydelsefulla och vana vid helt andra fester än den som Becky har råd att anordna för Luke. Statusen är än en gång beroende av vad andra anser och Becky är rädd att förlora sin status om festen inte blir lyckad. Festen, liksom de båda bröllopen som diskuteras ovan, blir till tydliga symboler för de klasskillnader som konstrueras i romanerna. Becky vill gärna tillhöra den mest välbeställda klassen i samhället men hela tiden tycks det lysa igenom att hon inte kan leva upp till detta. Hon ser inte Lukes vänner som ”normala” och utesluter dem från normalitet och därmed från sin egen identifikation.

Konsumismen används i shopaholic-sviten för att befästa klasstillhörighet, eller för att ge möjlighet att få tillhöra en annan klass än den från familjen nedärvda. Det vill att det finns chans att förändra det sociala kapitalet genom att konsumera en ny livsstil och därmed ett nytt umgänge. Även genus befästs genom konsumtionen då Becky konsumerar sitt genus, det vill säga sin kvinnlighet. Klasstillhörighet, kvinnlighet och att vara en bra mamma kopplas samman med konsumtion:

En kvinna med mörkt stripigt hår och grå ögon kommer mot mig med två små barn i en tvillingvagn och nickar gillande åt mig. Jag kan inte låta bli att kasta en snabb kritisk blick på henne, och hon är en sådan där mamma som har noppiga hemstickade sockor och Crocs. (Hur kan man ha det? Hur?)¹¹⁴

---

112 Kinsella, 2010 (2000), s. 214

113 Kinsella, 2012 (2010), s. 222

114 Kinsella, 2011 (2010), s. 13

Kvinnan som faller offer för Beckys kritiska blick döms ut som en ”sådan mamma”. I detta finns dels en genusaspekt då mamman nedlåter sig till att gå runt i Crocs och noppiga sockor och därmed förkastas som en bra mamma, eller en riktig kvinna i Beckys ögon. I anslutning till denna beskrivning har Beckys dotters kläder beskrivits i detalj och hon är klädd i dyra märken från topp till tå. Kläderna blir till en tydlig klassmarkör, en symbol för ett visst sorts liv, som skiljer Becky och hennes dotter från kvinnan med det stripiga håret. Kvinnan som kontrasteras mot Becky och hennes dotter utför inte de performativa handlingar som förväntas av henne. Hon gör inte genus och kön på rätt sätt och förlorar därmed sin status i så väl genus som klass. Butler menar att heteronormativiteten erbjuder en kategori som är ”kvinna” vilket blir problematiskt då det är en sorts kvinnlighet som exkluderar andra typer av kvinnor. Dessa uteslutningsfaktorer kan vara till exempel klass eller etnicitet, menar Butler.¹¹⁵ I exemplet ovan blir det tydligt hur mamman med ”stripigt hår” och ”noppiga hemstickade strumpor och Crocs” inte passar in i kategorin ”kvinna” så som denna annars presenteras i romanen. Kvinnan gör helt enkelt inte kvinnlighet på rätt sätt. Hon har inte dyra märkeskläder eller välvårdad hår vilket ingår i den normalitet som Becky och hennes vänner befäster, och för att lyckas med att tillhöra denna typ av kvinnlighet krävs både pengar och tid. Klass och genus kopplas tydligt samman då kvinnan inte lever upp till varken de kvinnliga eller klassmässiga ideal som annars presenteras i romanerna. Nilson lyfter, som jag påvisat tidigare, resonemanget kring den riktiga kvinnan i chick lit.¹¹⁶ Här blir det tydligt vad en riktig kvinna anses vara i shopaholic-romanerna och än en gång reproduceras bilden av att det finns en riktig, sann kvinna och detta sker helt utan den ironi som Nilson annars identifierar då den riktiga kvinnan diskuteras i chick lit.

Normalitet befästs genomgående genom att beskriva vad Becky inte är. Becky är inte överklass som Suze och Lulu vilket ständigt befästs, inte minst genom episoden med ridningen som beskrivs i föregående kapitel. Även episoden ovan då kvinnan med det stripiga håret ställs som en kontrast mot Becky konstrueras normalitet då läsaren får veta att Becky inte är en sådan kvinna. Normaliteten reproduceras mellan de motpoler som inte är Becky.

Med konsumismen kommer inte endast de materiella tingen som konsumeras utan genom konsumismen skapas även status, klass, befästande av genus samt ett upprätthållande av heteronormativitet och normalitet vilket blir tydligt i exemplen ovan.

Georgson skriver att en chick lit-romaner ofta är skrivna med humor och självdistans.¹¹⁷ Detta anser jag dock inte vara fallet i shopaholic-romanerna. Istället skapas det en distans mellan läsaren och protagonisten Becky som berättar i jag-form. Det finns mängder av tilltal till läsaren i

---

115 Butler, 2007, s. 55 ff

116 Nilson, 2008, s. 38-40

117 Georgson, 2010, s. 6

romanerna som skulle kunna skapa en känsla av samhörighet och förståelse mellan berättaren och läsaren. Dock blir detta aldrig fallet, istället finns det olika drag som gör att läsaren distanseras från jag-berättaren och som gör att en identifikation med huvudkaraktären bara till viss del är möjlig. Dessa distansskapande aspekter är dels de brev och mail som finns insprängda mellan kapitel i romanerna. Dessa kommenteras aldrig och tycks ha som största uppgift att visa på Beckys dumdristighet och inte allt för intelligenta tilltag. Det kan vara mail från Becky till någon annan eller från en annan karaktär som förekommer i den flytande texten eller endast dyker upp i mailkorrespondansen, men de tycks alla ha samma funktion, nämligen att distansera läsaren från att kunna identifiera sig med protagonisten Becky. Ett exempel på detta är i *En shopaholics bekännelser* där en medarbetare på bank besvarar ett mail:

Tack för er ansökan om ett Bank of London Easifon Loan. Tyvärr är ”inköp av kläder och make up” inte godtagbart som skäl för ett ansenligt banklån utan säkerhet, och vår kreditgrupp har därför avslagit er ansökan. Tack för att ni vänder er till Bank of London!¹¹⁸

Dessutom finner jag ett distansskapande i beskrivningen av Becky, som då hon funderar över sin flytt till New York:

Det konstiga är att fast jag aldrig har varit i New York känner jag mig lite som en New York-bo. Till exempel älskar jag sushi, och det uppfanns ju där. Och jag tittar alltid på *Vänner*, om jag inte är ute den kvällen. Och *Skål* (fast den utspelar sig väl i Boston, förresten? Men det är ju ungefär samma sak.)¹¹⁹

Här anser jag att det skapas en distans mellan läsaren och Becky då läsaren lätt kan skaka på huvudet åt Beckys naivitet såväl gällande att sushi är en New York-uppfinning som att livet i New York är som ett *Vänner*-avsnitt. Det översta citatet vittnar om en stor naivitet då Becky hoppas på att få utökad kredit för att konsumera make up och kläder. Det finns en uppsjö av flera liknande citat som skulle kunna belysa detta fenomen. Kanske är det så att det humoristiska draget helt enkelt tar överhanden och överskuggar chansen till identifiering. Ferris och Young menar att det är realismen och möjligheten till identifikation som gjort chick lit genren så stor.¹²⁰ Mitt resonemang kring identifikationen med Becky motsäger detta, visst finns det realistiska inslag i shopaholic-romanerna som inbjuder till identifikation men jag anser att denna suddas ut lika fort igen då Beckys naivitet och verklighetsfrånvända sida framträder. Även Nilson tycks ha sett denna naivitet hos Becky då hon menar att finns något barnsligt, eller tonårsaktigt hos Becky som ska föreställa vuxen men som ofta inte beter sig särskilt moget.¹²¹

---

118 Kinsella, 2010 (2000), s. 231

119 Kinsella, 2008 (2001), s. 126-127

120 Ferris och Young, 2006, s. 3-4

121 Nilson, 2008, s. 149

Det kanske är den naivitet som genomsyrar hela Beckys resonemang kring livet samt framställningen av henne som spär på distanseringen som jag anser sker mellan jag-berättaren och läsaren. Distansen gör att en annan normalitet kan skapas hos läsargruppen. Ofta är Beckys syn på saker och ting, till exempel bröllopet och konsumtionen så överdriven att läsaren distanseras av detta. Maria Nilson påvisar denna distans och menar att många läsare liksom hon själv inte har en aning om vilka märken det är som chick lit-hjältinnor konsumerar. Hon visar också på att det är en slags eskapism när Becky shoppar för tusentals dollar som läsarna inte alltid kan känna igen sig i.¹²²

Den normalitet som skapas i texten är med andra ord inte den normalitet som förmedlas till läsaren, i Beckys värld är hon uppfyllandet av normalitet men i läsarens värld ses förmodligen inte Beckys ekonomiskt utsvävande liv som en normalitet, utan som en avvikelse. De normer som produceras i texten är således inte alltid de samma som kanske produceras när texten når läsaren.

Smith menar att shopaholic-romanerna är en varning till läsaren om hur det går om man blint tror på den verklighet som veckotidningarna reproducerar.¹²³ En möjlig tolkning i denna andra är det distansskapande draget i romanerna ett sätt att påvisa att Beckys liv inte går att leva egentligen och att varna för detta verklighetsfrånvända strävande efter konsumtion, status och pengar.

5.4 En shopaholic i en annan värld – om normer och etnicitet

Den sociala och geografiska värld där Becky lever sitt liv är begränsad trots att hon pendlar mellan två av de städer som räknas bland världsmetropolerna, London och New York. Hennes umgänge är närmst uteslutande heterosexuellt och västerländskt och en vit norm är så självklar att detta faktum aldrig berörs. Trots att Becky och Luke spenderar stor del av sin tid i New York blir ingen av den mångfald av etnicitet som finns i staden synlig. Livet de lever i New York tycks vara byggt uteslutande på en vit, heterosexuell överklassstillvaro utan spår av avvikelse från denna norm, förutom då det gäller Danny som utgör den obligatoriska manliga homosexuella vännen som ofta återfinns i chick lit.

Becky tillhör inte de allra mest välbeställda, i alla fall inte före äktenskapet med Luke, men rör sig i kretsar från överklass till övre medelklass där hennes ekonomiska bekymmer till största del tycks kretsa kring om att ha råd med senaste klänningen från ett visst märke. Becky och Lukes bröllopsresa går bortanför denna begränsade sociala och geografiska sfär som de skapat kring sig. Dock tycks inte mötet med nya kulturer, länder och människor förändra inställningen till den västerländska konsumismen eller kulturen. Istället exotiserar de erfarenheter och de kulturer som de möter under resan som går från Europa till Afrika, Sydamerika och Asien. Becky ser framför sig att

---

¹²² Nilson, 2008, s. 114

¹²³ Smith, 2008, s. 44

hon ska hålla middagar för sina vänner när hon är tillbaka i London och hon tänker på hur middagsgästerna:

andäktigt lyssnar till berättelser från fjärran länder och sällsamma äventyr. Jag kommer att vara precis som Marco Polo eller någon! Och så öppnar jag min väska och tar fram det ena exotiska föremålet efter det andra... och alla utstöter beundrande flämtningar.¹²⁴

I denna passage blir det tydligt hur Becky anser sig besitta makten att med sin blick konstruera de kulturer som hon mött. Det är den västerländska blicken som exotiserar den avvikande kulturen för att befästa sin egen normativa roll. Said visar på att väst ständigt antar att öst (tänk de kulturer som ej ingår i den västerländska) är i behov av utforskning vilket även Becky tycks anse. Hon ser sig som en Marco Polo, en upptäcktsresande som tar sig friheten att definiera andra kulturer. Den blick som återfinns då det gäller synen på icke-västerländsk kultur är turistens blick, erövraren som har rätt att döma och definiera det som går utanför normen. Utan att övertolka anser jag att följande citat gör detta resonemang extra tydligt:

Mitt hår är solblekt och slitet, jag har hennamålningar på fötterna och jag har inte haft ett par ordentliga skor på mig på flera månader. Jag ser framför mig hur jag går längs en Londongata i kappa och stövlar. Blanka högklackade LK Bennet-stövlar. Och en matchande handväska. Plötsligt känner jag en våg av längtan så stark att jag nästan blir gråtfärdig. ”Jag tror att jag fått nog av världen.” Jag ser på Luke. ”Jag vill nog tillbaka till det vanliga livet.”¹²⁵

”Det vanliga livet” skulle här bara kunna vara ett uttryck för Beckys vardag men då Becky också uttrycker att hon fått nog av världen blir det tydligt hur resten av världen görs till något annat, något annorlunda medan Beckys västerländska livsstil blir till det eftersträvansvärda. Livet i London med dyra kläder ställs mot hennatatueringar och bristen på ”ordentliga” skor för att påvisa olikheterna. Det tydliggörs också vad som är det eftersträvansvärda då ”det vanliga livet” utgör det eftersträvansvärda. Hur Becky ser på andra kulturer än den västerländska framkommer också då hon är tillbaka i Europa:

Det är en total kulturchock. Hur länge sedan är det dom jag jag såg en affär som inte sålde lokalt hantverk och träpärlor? Det känns som om jag genomgått en svältkur och nu proppar i mig tiramisú med vispad grädde.¹²⁶

Konsumism kopplas här samman med etniska uttryck i materiella ting. Becky kan inte se utanför den normativa värld hon skapat runt sig och avfärdar de kulturella uttryck och de materiella ting som finns att konsumera i den icke-västerländska världen. Än en gång framställs det västerländska som det normativa och eftersträvansvärda. Det icke-västerländska jämförs med en svältkur medan

124 Kinsella, 2010 (2004), s. 21

125 Kinsella, 2010 (2004), s. 20

126 Kinsella, 2010 (2004), s. 38

den västerländska ses som ”tiramisú med vispad grädde.” Mer tydligt än så kan inte ”vi”- och ”dem”-tänkandet bli. Becky funderar inte en sekund på de bakomliggande orsaker som finns till hur konsumismen ser ut i väst och hur denna överhuvudtaget är möjlig. Tydligt blir istället hur Becky konsumerar sitt etniska och klassmässiga uttryck, liksom jag tidigare påvisar detta gällande genus och klass. Becky kopplar samman normalitet, det vanliga livet, med att konsumera västerländska kläder och avfärdar lokalt hantverk på de platser hon besöker. Utan undantag konsumerar Becky en västerländsk livsstil genom att till exempel endast bära amerikanska och europeiska märken. Saida resonemang angående främmandegörande blir här aktuell. Han menar att den västerländska kulturen blir allt mer västerländsk i konstraterandet mot det avvikande öst. Becky ser den västerländska kulturen och konsumtionen som en normalitet vilket gör att allt som faller utanför detta ses som avvikande och främmande.

Becky försöker dock ta del av de kulturer som hon besöker, så som att utöva yoga i Sri Lanka. Gränsen tycks vara hårfin gällande om det är Becky som läsaren förväntas att skratta åt då hon till exempel springer över glödande kol för att jaga en smyckeförsäljare, utan att märka av kolen, eller om det är dessa kulturella yttringar som förminskas när Beckys västerländska konsumtionsbehov väcks. När Becky ska lära sig att gå på glödande kol i Sri Lanka önskar hon i hemlighet att det ska fungera lika bra att lära sig gå i stilettklackar utan smärta.¹²⁷ Än en gång är det turistens västerländska blick som konstruerar den verklighet som hon besöker. Intressant är också vilka aspekter av de länder som Becky och Luke besöker som lyfts fram. Det är främst det som kan ses som exotiska skillnader som påvisas, som förmågan att gå på kol.

I de resebeskrivningar som återfinns i *En shopaholic får en syster* nämns aldrig klasskillnader eller andra ekonomiska eller sociala problem. Det som istället fokuseras är den konsumtion som varit möjlig på de nya platser som Becky och Luke besökt och de exotiska upplevelser som de haft. Said talar om den polarisering som sker mellan olika kulturer då ”vi” och ”dem”-tänkandet skapas, vilket blir tydligt i shopaholic-romanerna då det som inte kan inkluderas i den västerländska kulturens mönster istället exotiseras. De människor som inte kan leva upp till det som är viktigast i Beckys liv, den västerländska konsumtionen avfärdas även fort. När Becky och Luke har bestämt sig för att åka tillbaka till London berättar hon det för yogainstruktören, Chandra:

”Hem?” Chandra ser chockad ut. ”Men... det går ju så bra för dig. Du tänker väl inte lämna den andliga vägen?” ”oh nej” säger jag. ”Oroa dig inte. Jag köper en yogavideo.” När Chandra går ser han lite skakad ut. Han visste förmodligen inte att man kan köpa yogavideos. När jag pratade om Geri Halliwell verkade det ju som han inte ens hade hört talas om henne.¹²⁸

---

127 Kinsella, 2010 (2004), s. 12

128 Kinsella, 2010 (2004) s. 25

Becky konstruerar hela tiden sin kultur och sitt västerländska liv som norm. Dessutom är det tydligt hur hon genom att upphöja den västerländska kulturen och göra den till världsomspännande, så som hon gör i citatet ovan skapar normalitet i sitt liv. Människor från de länder som de besökt är påtagligt frånvarande och förutom Chandra nämns inget om de människor som de borde mött under sin långa resa. Människorna förpassas till att ingå i de länder som beskrivs. Här blir Saids resonemang angående att ett ”vi”- och ”dem”-tänkande polariserar människor från varandra aktuellt, vilket Becky tydligt gör i sitt möte med Chandra. Chandra främmandegörs och Becky anser att de är mycket olika och tycks anse att deras kulturer är oförenliga då Chandra inte tycks känna till västerländska kändisar eller den teknik som hon använder. Det blir också tydligt hur Becky tycker sig se ett större utbyte av henne hos Chandra än tvärtom.

Efter att Becky spenderat nästan ett år på resande fot blir det dags att åka hem, men först väntar ett stopp i Milano:

Jag är ju skapad för Milano. Jag har inte sett något av stan ännu förutom en taxi och vårt hotellrum - men det spelar ingen roll när man är globetrotter. Vi kan känna av vibrationerna på ett ställe direkt, som bushmän ute i djungeln. Och när jag såg mig omkring i hotellfoajén på alla de eleganta, välfriserade kvinnorna i Prada- och Dolce&Gabbana-kläder som kindpussades samtidigt som de drack espresso och tände cigaretter så bara kände jag djupt inom mig – här hör jag hemma.¹²⁹

Mötet med möjligheterna till västerländsk konsumtion gör Becky övertygad om att det är i denna kulturella sfär som hon hör hemma. Kontrasten mellan den fortsatta upplevelsen av Milano och resten av resan är mycket tydlig. Becky har lagt undan blicken som konstruerar omgivningen och är nu istället en del av den, eller strävar i alla fall för att vara en del av denna kulturella sfär. Vi- och dem-tänkandet är avfärdat och istället känner Becky att hon hör hemma i Milano på grund av att människorna bär de attribut i form av dyra märkeskläder som ger status. Milano utgör en normalitet, en stark kontrast till de övriga platser som Becky besöker. De länder som Becky besöker förutom Italien exotiseras och blir till platta kulisser för de exotiska upplevelser som Becky förväntar sig.

Tydligt blir också hur en tanke på civilisation kontra icke-civilisation finns med i beskrivningen av kontrasten mellan det västerländska och icke-västerländska. Chandra blir avvikande i Beckys ögon då hon förutsätter att han inte vet om att det finns yoga-filmer och inte heller känner till västerländska kändisar. Den västerländska kulturen görs till norm och det som inte kan införlivas i denna anses avvikande. Resan blir till ett exotiskt minne som Becky kan skryta med hemma i London och som inte tycks ha förändrat något förutom att lägenheten hemma är fylld av souvenirer, möbler och en mängd silkesmorgonrockar som Becky shoppat under resans gång.

---

129 Kinsella, 2010 (2004), s. 27

5.5 Pojkar och flickor – om begripliga kroppar

I kapitlet ”Bröllop och romantik – om tvåsamhet och status ” diskuterar jag med utgångspunkt i Becky och Lukes relation bland annat den förväntade tvåsamma kärleken mellan kvinna och man som är norm i shopaholic-romanerna. En av slutsatserna som dras är att det förmedlas att det är viktigt med två olika genus och två olika kroppar för att skapa ett begär. Att detta är av vikt blir tydligt i resonemangen kring Suze och Tarquins nyfödda tvillingpar Clementine och Wilfie. Vid ett flertal tillfällen påpekas av olika karaktärer att den biologiska flickan ser ut som en pojke och tvärtom. Suze uttrycker också oro över att barnens hormoner ska ha blandats samman i magen vilket skulle kunna ha gjort dem homosexuella då deras genus inte stämmer med kroppen.¹³⁰ Att barnens genus och kropp inte sammanfaller skapar en obekväm känsla hos karaktärerna och Becky lyckas aldrig se vem som är vem av Suze barn: ”Jäklar. Jag tar alltid fel. Och Suze som tycker att det känns hemskt när folk tror att Wilfrid är en flicka. (Vilket de ofta gör, och särskilt när han har sådana där sparkdräkter med en massa volanger på sig.)”¹³¹

Heteronormativiteten befast här genom att påvisa att performativitet måste utföras, kön måste göras på rätt sätt för att barnen ska uppfattas på rätt sätt och inte ska falla utanför normen. Tvillingparet blir till ett störande moment i en annars begriplig verklighet där män är män och kvinnor är kvinnor. Butler talar om detta fenomen som problematiskt då könet ses som naturgivet och följs av ett lika naturligt genus.¹³² I Suzes oro ovan ligger en oro över barnens biologi, som är kopplat till att något skett med barnens hormoner vilket i sin tur skulle ha påverkat deras genus och i förlängningen deras sexualitet. Det blir tydligt att det minst av allt är önskvärt att barnen ska falla utanför den normativa genusuppdelningen och än mindre önskvärt att de ska vara homosexuella och därmed avvika från heteronormen som genomsyrar romanerna. Ambjörnsson menar att skapandet av heteronormativitet är starkt knutet till konstruktionen av vad som ses som normalitet och avvikelser.¹³³ Detta blir tydligt i romanerna då det gäller normalitetesskapandet av barnens genus. De får inte avvika från genusnormen då detta i förlängningen stör heteronormativiteten.

En annan rädsla för att heteronormativiteten ska rubbas är exemplet där Suze är upprörd över att Danny fått hennes make Tarquin att framstå som gay i ett tidningsreportage. Därmed fanns också möjligheten att Tarquin skulle vara homosexuell. Tarquin hade ställt upp som modell utanför sitt slott för att marknadsföra en av produkterna som hans företag tillverkar och Danny var ansvarig för rekvisitan till fotograferingen, vilket Suze har svårt att acceptera:

---

130 Kinsella, 2010 (2004), s. 67

131 Kinsella, 2010 (2007), s. 55

132 Butler, 2007, s. 55 ff

133 Ambjörnsson, 2006, s. 78-81

”De klädde upp Tarquin i bondagegrejer!” Hon låter alldeles hysterisk. ”Han ser ut som en gaymodell!” Åh gud. Grejen med Tarkie är att han ser lite... meterosexuell ut. Och Suze är känslig när det gäller det.¹³⁴

Suze är också upprörd över att det i artikeln till reklambilderna inte står något om att Tarquin har fru och barn utan menar att det enda som återfinns är ”massa porrig rekvisita”¹³⁵ Det finns alltså ett hot mot tvåsamheten och heteronormen i Dannys agerande. Vad Tarquin anser om saken framgår dock inte. Vilket kan kopplas till Harzewskis resonemang kring att de manliga karaktärerna i chick lit oftast förpassas till bakgrunden i chick lit-romaner.¹³⁶

Att Tarquin inte lever upp till de manliga krav på genus som ställs på honom ger Beckys nobbning av honom ännu en dimension, kanske var hans icke-normativa utseende en av anledningarna till att hans inte passade i Beckys liv då detta bygger starkt på en strävan efter normalitet. Suze däremot har inte samma strävan efter status och ekonomiskt oberoende då hon fick detta med modersmjölken. Kanske är det därför Suze kan bryta mot de förväntade idealen och känslan av normalitet då denna aspekt redan är nådd. Liksom Suzes mamma Caroline kan bryta mot normer på grund av sin klass och sitt ekonomiska kapital när det till exempel gäller attribut som kläder men också i uppförandekoder då hon är den karaktär som tycks vara mest normbrytande vad gäller detta. Det tycks som om de karaktärer som besitter ett större ekonomiskt kapital, och det sociala och kulturella kapital som är kopplat till detta, har större möjligheter att vara normbrytande.

5.6 Slösa och spara – om konsumtion

Det ögonblicket då man sluter handen om handtaget på en blank, slät plastkasse – och alla gudomliga nya sakerna inuti blir ens egna. Vad känns det som? Som att vara hungrig i flera dagar och sedan stoppa munnen full av varmt rostat bröd med smör på. Som att vakna på morgonen och fatta att det är lördag och att man är ledig. Som vissa ögonblick när man har sex. Allt annat bara försvinner ur ens föreställningsvärld. En genuint självisk njutning.¹³⁷

Konsumtionen har på flera vis varit närvarande i analysen av shopaholic-romanerna och detta citat hämtat ur *En shopaholics bekännelser* visar på den kraft som konsumtion tillskrivs. Konsumtion jämförs med mänskliga behov och lustar så som att äta och att ha sex och blir till en närmst fysisk tillfredsställelse. Naiviteten som jag tidigare påvisat hos Becky finns ständigt närvarande då det gäller shopping. Konsumtion men kopplas också tydligt ihop med ett lyckligt liv: ”Gud vad jag älskar nya kläder. Om alla människor fick nya kläder varenda dag skulle ingen någonsin bli deprimerad.”¹³⁸

---

134 Kinsella, 2011 (2010), s. 269

135 Kinsella, 2011 (2010), s. 270

136 Harzewski, 2011, s. 33

137 Kinsella, 2010 (2002), s. 35

138 Kinsella, 2010 (2002), s. 193

I romanen *En shopaholic får en syster* återfinns en stark symbol för allt konsumtionen står för, Angelväskan. Angelväskan blir liksom Vera Wang-klänningen en statussymbol som banar väg för att Becky ska få ett lyckligare och rikare liv. Väskan blir till en symbol för det liv som Becky strävar och längtar efter. Inköpet av Angelväskan ses som en bit på väg åt detta håll. Konsumtionen framställs än en gång som medlet för att nå målet i form av ett lyckligare och mer fullständigt liv. Becky lyckas få köpa en Angelväska i Milano trots att den tycks vara omåttligt populär och att det finns en väntelista: ”Jag är ägare till den mest åtråvärda föremålet i universum, Folk slåss om det här.”¹³⁹ Än en gång konstrueras Beckys lycka och syn på sig själv utifrån vad andra önskar och anser vara åtråvärt.

Denna syn på konsumtion och att materiella ting skapar lycka återfinns främst hos Becky men också hos flertalet övriga karaktärer så som hos Suze, Beckys mamma och de tillfälliga vänner och bekantskaper som florerar i romanerna. Konsumtion knyts även till genus då Becky på sin arbetsplats, ett modevaruhus i London, startar en ny affärsidé som går ut på att kvinnor ska kunna shoppa kläder utan att deras män får reda på det. Kvinnorna shoppar som vanligt och kläderna levereras sedan hem i kartonger som sägs innehålla mat eller annat. Affärsidén grundar sig på att kvinnorna ska kunna shoppa trots att det är finanskris.¹⁴⁰ När kundernas äkta män får reda på detta blir det kaos och det tydliggörs att behovet av shopping är starkt knutet till det kvinnliga genuset. Manlighet knyts här samman med finanser, ekonomiskt ansvar och rationalitet medan kvinnlighet kopplas till att handla impulsivt och konsumtion utan att fundera över det ekonomiska läget. Kvinnlighet knyts än en gång an till emotionalitet. Könens olikheter befast på nytt och olikheterna förstärks i denna episod.

Som en tydlig kontrast, och kanske den enda, till Becky finns karaktären Jess. Jess är Beckys halvsysster som dyker upp i vuxen ålder och menar att de har samma pappa. Till skillnad från Becky är Jess oerhört miljömedveten och avskyr att konsumera. Hon beskrivs genom Becky som snål och hennes försakande tar sig ibland lika extrema former som Beckys konsumerande. Liksom det finns brev och mail insprängda i texten till och från Becky återfinns även sådana till och från Jess. Ett av dem utgörs av ett brev från en bankman som tackar för att Jess uppmärksammat att det felaktigt fattas 73 pence på hennes konto och ber om ursäkt för detta misstag.¹⁴¹ Ekonomiskt kapital är viktigt för de båda systrarna men av helt olika anledningar. För Becky handlar det om att vinna socialt kapital och status, medan Jess tycks bära på en rädsla att inte klara sig själv vilket tycks grunda sig i hennes något mindre välbeställda uppväxt. Här blir det tydligt hur klass kopplas till konsumtion. Jess sparar ett ekonomiskt kapital för att behålla sin klasstillhörighet medan Becky i

---

139 Kinsella, 2010 (2004), s. 247

140 Kinsella, 2011 (2010), bl.a. s. 217

141 Kinsella, 2010 (2004), s. 193

sin tur använder det ekonomiska kapitalet till att konsumera en ny livsstil, det vill säga för att vinna status och göra en klassresa.

Det finns även en central dimension gällande genus när det gäller Becky och Jess och deras konsumtionsmönster. Det tydliggörs att Jess inte utför performativitet då det gäller genus på rätt sätt. Jess klädstil beskrivs som hopplös och då Becky tar med henne på en shoppingtur vill hon inte konsumera något utan menar på att hon har allt hon behöver. Speciellt poängterar Jess att hon inte behöver några nya skor eftersom att folk aldrig lägger märke till skor vilket gör Becky ”knäsvag av chock.”¹⁴² För Becky är konsumtion, som jag tidigare påvisat, vägen till ett nytt lyckligare liv och på vägen dit konsumerar hon sin klassresa samt sitt genusuttryck.

Jess är inte någon riktig kvinna i Beckys ögon men hon ser till att tvinga in Jess i den kategori av ”kvinnan” som enligt henne är den mest åtråvärda och eftersträvansvärda. Denna form av kvinnlighet karaktäriseras främst av dyra och designade kläder och ett välvårdat yttre. När Becky anordnar fest menar hon att Jess borde låna en klänning av henne, vilket hon påpekar måste vara den ultimata formen av miljömedvetenhet. Jess accepterar förslaget och instämmer i miljösynpunkten. Jess känner sig uppenbart besvärad i den kvinnliga klänningen, och det blir inte bättre då Becky avslöjar att det är den dyraste klänningen i rummet vilket gör att ”[Jess] ser ut att vilja dö på fläcken.”¹⁴³ Genom att lura och vilseleda Jess lyckas Betty utföra performativitet åt henne och göra henne till en riktig kvinna i en dyr och vacker klänning. Becky har helt enkelt konsumerat Jess kvinnlighet för att tillfredsställa sig själv och de förväntningar på vad som är normalt som hon bär på. Becky investerar tid och pengar i att skapa Jess till en riktig kvinna. Den riktiga kvinnan som symbol är av stor vikt i romanerna då mycket utrymme lämnas åt performativitet då det gäller skapandet av riktiga kvinnor, dels Beckys skapande av sig själv men också Lukes mammas skapande av Beckys kvinnlighet och i sin tur Becky som skapar Carolines och Jess’ kvinnlighet åt dem.

Genom att skapa två extremer i Becky och Jess bildas en normalitet i mellanrummet mellan dessa. Beckys extrema konsumtion med Angelväskan som symbol för status och den västerländska strävan efter materiella ting skapar ingen identifikation och blir inte direkt sympatisk. Inte heller den snåla Jess som beskrivs som tråkig och försakande i sin livshållning blir till det normala. Normaliteten blir istället en balans mellan dessa båda extremer, men det är också tydligt vem som njuter mest av livet. Shopping framställs helt enkelt som roligare än att spara och snåla.

---

142 Kinsella, 2010 (2004), s. 143

143 Kinsella, 2011 (2010), s. 382

6. Avslutande diskussion

Skapandet av normalitet har en central roll i shopaholic-romanerna. Normaliteten gestaltas på två plan, dels får vi ta del av Beckys syn på normalitet och hennes strävan efter denna och dels återfinns den normalitet som texten förmedlar och som förmodligen är den som läsaren kan identifiera sig med.

Intressant är hur Becky hela tiden strävar efter något annat än det hon har. Trots att hon inte känner sig hemma bland Lukes rika vänner eller egentligen i den fashionabla världen i New York är det hela tiden mot denna status och rikedom som hon strävar. Den normalitet som jag anser förmedlas till läsaren är den som skapas i till exempel mellanrummet mellan de extremer som Beckys konsumtion och Jess' slösaktighet utgör.

Den normalitet som skapas av Becky och hennes tillvaro är starkt präglad av normativa mönster. Det är en vit, heterosexuell och tvåsam värld som också är genusbegriplig som omger Becky. Relationerna som presenteras i romanerna är tvåsamma oavsett om det gäller en kärleksrelation eller en vänskapsrelation. De sexuella identiteter som faller utanför den heterosexuella är ytterst marginella och framställs som ett hot mot den normativa heterosexuella tvåsamheten. Den sexuella identitet som återfinns förutom heterosexuella innehas av Danny som ytterst stereotypt får gestalta den nära manliga gay-vännen som ofta dyker upp i chick lit.

Tydligt blir också hur normalitet kopplas samman med begripliga kroppar som skapar begär hos varandra. Dessa kroppar och genusuttryck skapas genom konsumtion så som i exemplet Jess ovan. Då Becky konstruerar den i romanerna förväntade kvinnligheten hos Jess då hon inte själv utför denna performativitet. De tillgängliga genuspositionerna som presenteras är manliga och kvinnliga som görs efter vissa mallar. Det är inte tillåtet att bryta mot dessa mallar som i exemplet med kvinnan med crocs och stripigt hår som bestraffas med Beckys förakt då hon inte lever upp till rätt sorts kvinnlighet.

Även etniska normer är starka i romanerna och det är den vita europeiskt amerikanska etniciteten som är eftersträvansvärd och innehar en hegemonisk maktposition. Bröllopsresan som skulle kunna öppna Beckys ögon och ge henne en vidare syn på världen förstärker istället de normativa föreställningar som hon har. Den vita, västerländska världen kontrasteras mot den icke-vita icke-västliga värld som inte utgörs av London, Milano och New York och förminskas och exotiserar på grund av den okunskap om europeiska kändisar och brist på lyxvaror att konsumera som Becky tycker sig återfinna här. Konsumismen förstärker i romanerna ett "vi"- och "dem"-tänkande som tydligt skapar normalitet och avvikelser.

Allra tydligast är den strävan som Becky bär på som innebär att fullända den klassresa som Luke

är startskottet på. Innan Becky träffade Luke använder hon bästa vännen Suze som en väg in i rätt sociala kretsar med stort ekonomiskt kapital. Det är dock Luke som med sitt ekonomiska kapital möjliggör Beckys drömliv. Becky strävar konstant efter ett lyckligare liv. Denna jakt på lycka kantas av lyxkonsumtion och försök att hamna i rätt sociala kretsar. Det liv som Becky strävar efter och vars mål tycks vara lycka är dock diffust. Det framgår aldrig klart vad lyckan består av men jakten på status, dyra designerplagg och exotiska resmål att skryta om ger vinkar om att det liv som Becky strävar efter är ett liv i lyx och överflöd som andra kan beundra. Det finns en ambivalens mellan den överklasstillvaro som Becky vill tillhöra och den medelklasstillvaro som hon trots allt härstammar från. Det ekonomiska kapitalet kan inte skyla över att Becky inte har den rätta uppväxten för att passa in i den överklasstillhörighet som hon strävar efter. Detta är såväl episoden med ridturen som oron över att inte kunna äta hummer tydliga exempel på.

Genus, sexualitet, klass och etnicitet samverkar med varandra för att skapa normalitet men även det avvikande i romanerna. Kategoriseringar är centralt i shopaholic-serien så som man, kvinna, homosexuell, rik och så vidare. Med dessa kategorier kommer förväntningar på egenskaper och genusuttryck som inte får brytas.

Konsumtionen är det som övergripande konstruerar den normalitet som Becky strävar efter. Denna möjliggör rätt genusuttryck så att hon i förlängningen kan utgöra ”kvinnan” som i en tvåsam relation åtrås av ”mannen” med kompletterande egenskaper, det vill säga den normativa sexualiteten. Konsumtionen möjliggör också inköp av rätt attribut till att konsumera en livsstil som anpassas efter klassresan och även den amerikanska etniska livsstil som eftersträvas av Becky.

Det är en snäv, normskapande och normupprätthållande anda i romanerna där karaktärerna pressas in i normen av sig själva eller andra. Shopaholic-romanerna tycks fortsätta produceras i en strid ström då även den sista romanen *En mini-shopaholic i mammas fotspår* har en tydlig cliffhanger vilket tyder på att det kommer att finnas fler möjligheter att följa Beckys jakt på lycka.

7. Käll- och litteraturförteckning

7.1 Primärlitteratur

- Kinsella, Sophie, *En shopaholics bekännelser*, Stockholm 2010 (2000)
- Kinsella, Sophie, *En shopaholic i New York*, Stockholm 2008 (2001)
- Kinsella, Sophie, *En shopaholic säger ja*, Stockholm 2010 (2002)
- Kinsella, Sophie, *En Shopaholic får en syster*, Stockholm 2010 (2004)
- Kinsella, Sophie, *En Shopaholic i väntans tider*, Stockholm 2010 (2007)
- Kinsella, Sophie, *En minishopaholic i mammas fotspår*, Stockholm 2011 (2010)

7.2 Sekundärlitteratur

- Ambjörnsson, Fanny, *Vad är queer?* Stockholm 2006
- Berg, Martin och Jan Wickman, *Queer*, Stockholm 2010
- Bourdieu, Pierre, *Kultur och kritik*, Göteborg 1991 (1984)
- Butler, Judith, *Genustrubbel: Feminism och identitetens subversion*, Göteborg 2007
- Ferris, Suzanne och Mallory Young, "Introduction" i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006
- Georgson, Eva, *Chick lit – Boktips om kvinnor, karriär och kärlek*, Lund 2010
- Harzewski, Stephanie, *Chick lit and postfeminism*, London 2011
- Larsson, Lisbeth, "Från rådgivare till chick lit. Den romantiska berättelsens förändringar" i *Den litterära textens förändringar, studier tillägnade Stina Hansson*, Stockholm 2007
- Larsson, Mariah, "Samtiden i en skrattspegel: några betraktelser över chick lit" i *Theorier om verklig diktning. En festskrift till Per Erik Ljung*, Lund 2008
- Mabry A. Rochelle, "About a Girl: Female Subjectivity and Sexuality in Contemporary 'Chick' Culture" i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006
- Mazza, Chris, "Who's Laughing Now? A short History of Chick Lit and the Perversion of a Genre" i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006
- Mulinari, Diana och Paulina de los Reyes, *Intersektionalitet*, Malmö 2005
- Nilson, Maria, *Chick lit - från glamour till vardagsromantik*, Lund 2008
- Nilson Maria, "Flickor och vänskap i chicklit junior" i Kulturtidskriften *Cora* #21, 2010
- Rosenberg, Tiina, *Queerfeministisk agenda*, Stockholm 2003
- Said, Edward W, *Orientalism*, Stockholm 2004 (1978)

Skeggs, Beverly, *Att bli respektabel*, Göteborg 1999 (1997)

Smith, Caroline J, *Cosmopolitan Culture and Consumerism in Chick lit*, New York, 2008

Van Slooten, Jessica Lyn, "Fashionably Indebted: Conspicuous Consumption, Fashion, and Romance in Sophie Kinsella's Shopaholic Trilogy" i red. Ferris Suzanne och Mallory Young, *Chick lit – The new woman's fiction*, New York 2006